

**Štvrté celoštátne stretnutie
veterinárnych lekárov
seniorov nad 70 rokov**

Motto:

Dulcia non novit

Qui non gustavit amara

(nevie, čo je sladké, kto neochutnal horké)

Vergilius



Margita Dobrovičová

Neviem, ani sa nepýtam

*Po krivolakých cestách môjho života kroky plynú.
Až prídem na úpätie skleného vrchu, budem sa môcť
bez hanby rozhliadnuť?
Nájdem v sebe toľkú silu?
Čo uvidím?
Jablonň obsypanú ťarchou plodov, či mrazom prázdna
spálenú planinu?
Neviem, ani sa nepýtam.
Hodinám piesočným ich presnosť vyčítam,
však ony v ústach bezodných
bez prestania zrnká času melú, melú...
Aký to pocit,
keď tvoja riečka života do mora nenávratna vteká?
Výčitka zovrie ti hrdlo,
že niečo si prepásol, prehral,
že si dlžníkom, život ti viacej dal...
Neviem, ani sa nepýtam.
Chcem opojnosť krásy a melódiu rýmov piť.
Až budem na vrchole tej zázračnej hory
a môj dych sa otrie o rubáš večnosti,
vtedy oko uvidí,
či bol človek hodný žiť.*

MVDr. Jozef Pokorný a kolektív

Štvrté celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov seniorov nad 70 rokov

Košice 5. - 6. októbra 2017



Spracoval organizačný výbor stretnutia:

MVDr. Jozef Pokorný, riaditeľ IVVL - predseda

MVDr. Jozef Blecha

MVDr. Ladislav Husár

MVDr. Ján Choma, PhD.

Vydal:

Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov ako 24. publikáciu
v rámci edície „Historia medicinae veterinariae“

Text neprešiel jazykovou úpravou.

Grafická úprava, tlač: GRAPHICS STUDIO, s.r.o.

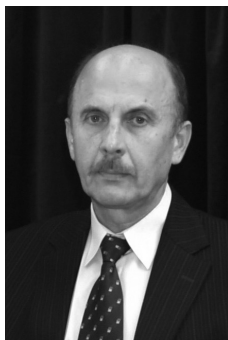
Náklad: 300 ks

ISBN: 978-80-89280-46-9



Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov
Košice, 2018

Predslov



Dodržali sme tradíciu a v mesiaci október, ktorý je už veľa rokov tradične vyhlásený za „mesiac úcty k starším“ sme pokračovali v ušľachtilej myšlienke kolegu MVDr. Štefana Fila, CSc. a po štvrtýkrát usporiadali celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov seniorov nad 70 rokov. Táto myšlienka, na začiatku dokonca nazvaná prismelá, ale svojim duchom a významom úplne nová, dovtedy nikým nevyslovená, tobôž uskutočnená žije, rozvíja sa, ba získava na nesmiernej popularite, vážnosti a dôstojnosti.

Organizátori, aj napriek viacerým ťažkostiam, dokázali nájsť spôsob na otvorené rokovanie venované aktuálnej problematike Národného programu aktívneho starnutia, ktorá sa bezprostredne týka všetkých účastníkov. Dôkazom aktívneho prístupu k prerokovanej téme bol aj prednesený príspevok k problematike „starodôchodcov“, ktorý navodil mnohé otázky.

Druhé zameranie stretnutia bolo venované voľnočasovej aktivite našich seniorov hlavne v literárnej oblasti. Že voľba bola správna, svedčia vystúpenia mnohých seniorov, ktorí prezentovali svoje literárne počiny, častokrát ako prvotiny.

Považujeme si za česť a poctu, že Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov ako vzdelávacia inštitúcia v súčinnosti s Univerzitou veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach, Komorou veterinárnych lekárov Slovenskej republiky a s podporou Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR dokazujú bezprecedentne, s plným nasadením členov Komisie histórie veterinárnej medicíny pri IVVL, takéto dvojdielne celoštátne podujatie realizovať. O jeho priebehu, obsahového, odborného a kultúrno-výchovného programu nech svedčí aj vydanie tohto skromného dokumentu. Stretnutie sa opäť stretlo s veľkým záujmom seniorov. Svedčí o tom ich stúpajúci záujem o osobnú a aktívnu účasť. Z pozvaných takmer 500 seniorov sa prihlásilo takmer 200, no z rôznych príčin sa viacerí ospravedlnili. Nakoniec sme sa spolu tešili z prítomnosti 152 účastníkov, čo bola doteraz najväčšia účasť zo všetkých doterajších stretnutí.

Vďaka Vám, seniori zo všetkých krajov Slovenskej republiky i zo zahraničia, že ste prišli, že ste pobudli a dobre sa cítili v kruhu svojich stavovských priateľov. Ďakujeme za zvýraznenie pocitov vášho i nášho vnútorného uspokojenia a uvedomenia si toho, že vieme o sebe, že sa presadzujeme, že svojimi aktívnymi postojmi aj činmi patríme všetci, bez vekovej hranice, do jednej slovenskej rodiny, snažiacej sa o pokrok, o zveľadenie veterinárskeho stavu Slovenskej republiky.

Vďaka Vám za priateľské, srdečné a radostné stisky rúk a objatia. Bola to úprimnosť a potešenie z opätovného stretnutia, že ste medzi svojimi, že môžete znova prežiť chvíle so svojimi spolužiakmi, kolegami, učiteľmi, kamarátmi v dôverne známom a príjemnom prostredí, kde ste získali alebo si dopĺňali svoju odbornosť.

Potešili nás slová uznania z úst rektorky Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach, prezidenta Komory veterinárnych lekárov SR ako aj z listu predsedu Jednoty dôchodcov Slovenska, v ktorých odznali úprimné slová vďaky, ocenenia osobných, odborných i spoločenských zásluh a bola vyjadrená sila a schopnosť veterinárnej medicíny na Slovensku.

Naše stretnutie sa konalo v období blížiacej sa významnej udalosti pre náš národ, významnej i z hľadiska celoštátneho a medzinárodného a to 25. výročia vzniku samostatného, suverénneho, demokratického štátu – Slovenskej republiky. Pred štvrtstoročím, 1.1.1993 sa konečne a neodvolateľne završila naša cesta za úplnou národnou svojbytnosťou a správou vecí verejných. Preto nech nám stále znie chorál „Bože, čos' ráčil slovenskému ľudu, po mnohoročnom ťažkom utrpení, láskavo vrátiť slobodnú zas hrudu, aby žil na nej jarma pozbavený. Zdobený vencom slobody, cti, práva, nech sa Ti za to večná vďaka vzdáva“ (*)

(*) autor textu tejto hymnickej piesne je Tichomír Milkin, r.1917, autor hudby Mikuláš Schneider Trnavský, r.1919.



Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov

Rok 2018 je aj rokom šesťdesiatročnej histórie inštitucionalizovaného vzdelávania veterinárnych lekárov a ostatných zamestnancov organizácií ŠVPS SR a tým aj 60. výročia založenia Inštitútu vzdelávania veterinárnych lekárov.

Neskrývam potešenie, že naša inštitúcia popri plnení svojho hlavného poslania, zabezpečovania postgraduálneho vzdelávania, je aj miestom konania odborných konferencií, popromočných stretnutí a celoštátnych stretnutí veterinárnych lekárov – seniorov.

Želajme si navzájom, aby tradícia stretnutí seniorov napriek nepriaznivému krízovému vývoju ľudských vzťahov v Európe i v ostatnom svete nezanikla, ale, dúfajme o päť rokov opäť ožila.

MVDr. Jozef Pokorný, riaditeľ IVVL



Komisia histórie veterinárnej medicíny pri IVVL, zľava MVDr. J. Blecha, doc. MVDr. J. Kubinec, PhD., Dr. h. c. prof. MVDr. R. Cabadaj, PhD., MVDr. L. Husár, MVDr. Š. Márton, doc. MVDr. J. Balun, CSc., MVDr. J. Pokorný, MVDr. P. Gašpar, MVDr. J. Choma, PhD.



Účastníci štvrtého celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov

I. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov v roku 2002



OZNÁMENIE

Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach
v spolupráci so Štátnou veterinárnou a potravinovou správou SR,
Univerzitou veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach
a Komorou veterinárnych lekárov SR,
v snahe vyjadriť vďaku a uznanie veterinárnym lekárom – seniorom
za ich celoživotný podiel na rozvoji slovenského veterinárstva, usporiadajú:

IV. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov,

ktoré sa uskutoční v dňoch 5. a 6. októbra 2017
v Inštitúte vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach,
Cesta pod Hradovou 13/a.
(informácie: www.ivvl.sk)

Váš záujem o účasť nám oznámte do 31.7.2017
tel.: 055/796 91 12, fax: 055/796 91 66, mail: ivvl@ivvl.sk



II. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov –
seniorov nad 70 v roku 2007



III. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov –
seniorov nad 70 v roku 2012

Program stretnutia

4. 10. 2017, streda

- príchod účastníkov zo vzdialenejších miest a ich ubytovanie

5. 10. 2017, štvrtok (prvý deň stretnutia)

- 8,00 - 8,50 - raňajky
- 9,00 - 12,00 - prezentácia účastníkov vo vestibule IVVL a prehliadka Múzea histórie veterinárskej medicíny, výstavy posterov, publikácií IVVL, zápis do Kroniky múzea, ubytovanie
- 11,45 - 12,30 - obed
- 13,00 - 17,30 - slávnostné otvorenie podujatia v kongresovej sále IVVL
 - privítanie účastníkov a hostí riaditeľom IVVL MVDr. Jozefom Pokorným
 - odovzdanie kvetov veterinárnym lekárom seniorom nad 80 rokov
 - kultúrny program - Jaroslav Dvorský a Júlia Grejtáková
 - vystúpenia zástupcov organizátorov s príhovormi
 - odborný program - MVDr. Ladislav Husár, hlavný referát
 - voľnočasové aktivity seniorov
 - rozprava
 - odovzdanie Pamätného listu prítomným seniorom
 - spoločné fotografovanie
- 17,30 - 22,00 - **spoločenský večer** v zrkadlovej sále IVVL

6. 10. 2017, piatok (druhý deň stretnutia)

- 8,00 - 8,30 - raňajky
- 8,30 - 9,00 - presun účastníkov na UVLF
- 9,00 - 12,00 - príhovor prorektora UVLF v Košiciach
- prednášky:
 - prof. MVDr. Martin Zibrín, PhD.,
Prvá generácia učiteľov na Veterinárskej fakulte VŠP v Košiciach
 - prof. MVDr. Imrich Maraček, DrSc., doc. MVDr. Zuzana Kostecká, PhD.
Rozvoj veterinárskej medicíny vďaka osobnostiam vedy na filatelistickom materiáli
- prehliadka areálu a objektov UVLF v Košiciach
- spoločné fotografovanie
- 12,15 - 14,00 - spoločný obed pre účastníkov stretnutia v jedálni IVVL
- záver stretnutia



Otvorenie stretnutia MVDr. Ľ. Pokorným, príhovory spoluorganizátorov stretnutia: Dr. h. c. prof. MVDr. Jana Mojžišová, PhD, rektorka UVLF v Košiciach a MVDr. Tíbor Brauner, prezident KVL SR



Jaroslav Dvorský

Kultúrny program

Úvod stretnutia seniorov bol sprevádzaný kultúrnym programom, v ktorom vystúpil sólista Štátneho divadla v Košiciach Jaroslav Dvorský za klavírneho sprievodu Júlie Grejtákovej, členky súboru opery a hlavnej korepetítorky ŠD Košice.

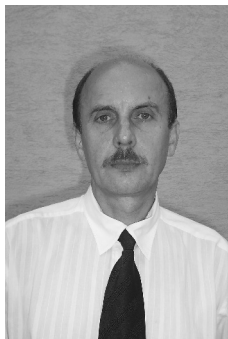
Umelec zaspieval piesne slovenských skladateľských veľkánov: od Gejzu Dusíka známu pieseň Najkrajší kút v šírom svete a od Mikuláša Schneidra - Trnavského dve piesne - Keby som bol vtáčkom a skladbu Oráč.



Pri návšteve múzea IVVL zaujali vzácne historické exponáty

Príhovory organizátorov

MVDr. Jozef Pokorný Riaditeľ IVVL



Vážení seniori, kolegyne, kolegovia, dámy a páni, ctení hostia!

Ušľachtilá, možno aj prismelá, ale svojím duchom a významom úplne nová myšlienka vyslovená MVDr. Štefanom Filom, PhD. z Dolného Kubína, je nielen stále živá, ale už štvrtý raz aj pretavená do konkrétnej podoby. Jej podstata – vyjadriť dôstojnú a náležitú úctu vekovo starším kolegom veterinárnym lekárom – dôchodcom na celoštátnom stretnutí sa opäť uskutočňuje.

Mesiac október je v Slovenskej republike už tradične vyhlásený za „mesiac úcty k seniorom“ a preto sme považovali tento mesiac za najvhodnejší na plnenie želania účastníkov I. stretnutia v júni v roku 2002, „aby toto prvé stretnutie neostalo aj posledným, aby sa každých päť rokov opakovalo, prípadne sa v budúcnosti stalo stavovskou, spoločenskou a kultúrnou tradíciou“. Stalo sa. Od vtedy uplynulo už 15 rokov a my sme nenazdajky o 15 rokov starší.

Rovnako ako pred pätnástimi rokmi na hlavnú usporiadateľskú úlohu stretnutia sa podujal Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov a z agilných členov Komisie histórie veterinárneho lekárstva pri IVVL sa vytvoril organizačný výbor aj dnešného stretnutia.

V duchu už spomenutého odkazu sme v spolupráci s Univerzitou veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach, Komorou veterinárnych lekárov SR, v snahe vyjadriť vďaku a uznanie veterinárnym lekárom – seniorom za ich celoživotný podiel na rozvoji slovenského veterinárstva pripravili i tohoročné v poradí už 4. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov.

Vážené kolegyne, vážení kolegovia, je mi ctou privítať vrcholných predstaviteľov spoluorganizátorov dnešného stretnutia:

Dr. h. c. prof. MVDr. Janu Mojžišovou, PhD, rektorku UVLF v Košiciach a MVDr. Tibora Braunera, prezidenta KVL SR.

Srdečne vítam nestora slovenskej veterinárnej historiografie, člena komisie histórie veterinárnej medicíny pri IVVL MVDr. Ladislava Husára.

Srdečne vítam prof. MVDr. Ota Dobšínskeho, DrSc. z ČR, bývalého prvého hlavného veterinárneho lekára Federálneho výboru pre poľnohospodárstvo a výživu z roku 1969.

Vítam bývalých rektorov UVLF v Košiciach: Dr. h. c. prof. MVDr. Rudolfa Cabadaja, PhD. a Dr. h. c. prof. MVDr. Dušana Magica, PhD, ktorý bol zároveň aj ústredným riaditeľom ŠVPS SR.

Vítam bývalého štátneho tajomníka MP SR doc. MVDr. Ing. Norberta Beňušku, PhD a bývalého ústredného riaditeľa ŠVPS SR MVDr. Juraja Salaja, PhD.

S prejavom veľkej úcty vítam najstarších účastníkov stretnutia, seniorov nad osemdesiat rokov. Vážení seniori, prijmite prosím tento červený karafiát ako prejav úcty a vďaky za vašu prácu a že ste prišli na toto stretnutie, bez ohľadu na vzdialenosť, častokrát i osobné problémy a ťažkosti. Srdečná vďaka Vám!

Vítam a ďakujem členom Komisie histórie veterinárneho lekárstva za pomoc pri príprave stretnutia a možnosť už vyše 17 rokov s Vami pracovať v oblasti veterinárnej histórie.

V mene organizátorov vítam Vás všetkých a vyslovujem potešenie nad tým, že sa v zdraví zúčastňujete na tomto stretnutí seniorov.

Vážené kolegyne, kolegovia, Vaša generácia plnila svoje ušľachtilé poslanie veterinárneho lekára a zároveň rozvíjala slovenské veterinárstvo vo všetkých jeho oblastiach a činnostiach. Niektorí z Vás boli prvými pedagógmi, neskôr akademickými funkcionármi VŠV v Košiciach, ďalší riaditeľmi či vedeckými pracovníkmi ústavov SAV, diagnostických ústavov, iní riaditeľmi či odborní pracovníci ŠVS a jej organizácií ale aj vrcholnými predstaviteľmi rezortu pôdohospodárstva. Prevažná väčšina veterinárnych lekárov seniorov pracovala v terénnej, obvodnej či okresnej praxi vrátane veterinárnej hygienickej služby.

Slovenské veterinárstvo za uplynulé vyše polstoročie, najmä vašou zásluhou, sa vypracovalo na popredné miesto v spoločenstve veterinárnych organizácií, univerzít a štátnych správ štátov EÚ. Som presvedčený, že sa tak stalo aj Vaším pričinením. Nesmieme ale zabúdať na kolegov a kolegyne, ktorí už nie sú medzi nami, preto Vás prosím, uctíme si ich pamiatku minútou ticha.

Tohoročné, už 4. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov vstupuje do histórie. Čoraz viditeľnejšie sa prelína do kategórie demonštrácie profesijnej spolupatričnosti, stavovskej súdržnosti, vlasteneckej a seniorskej hrdosti zo spoločenskej prospešnosti veterinárneho lekárstva. Nie iba aktívnych, ale i seniorov nad 70 rokov.

Program 4. stretnutia sme koncipovali na základe troch tém, ktorých myšlienková podstata rezonuje aj v súčasnosti. Jednou z tém je historická udalosť, resp. obdobie, ktoré malo určitý súvis s veterinárnym lekárstvom na Slovensku, vplyv na jeho vývoj a odborné zdokonaľovanie. Ďalšia téma sa zaoberá praktickým plnením Národného programu aktívneho starnutia, čiže prezentáciou politiky a podpory, vo vzťahu k seniorom.

Zaujímavým tematickým okruhom sú voľnočasové aktivity veterinárnych lekárov seniorov. To, že táto nevšedná a zaujímavá aktivita hlavne v oblasti literárnej činnosti rôzneho druhu má bohatú realizáciu svedčí, okrem iného, už 23 publikácií vydaných IVVL vo svojej edícii Historia medicinae veterinariae. Je to výnimočný počín, ktorý zachováva významné dedičstvo z rôznych oblastí veterinárneho života pre neskoršie generácie a pre našu históriu.

Vážení, seniori, ctení hostia, dovoľte mi v krátkosti vrátiť sa do histórie pred-

chádzajúcich troch stretnutí veterinárnych lekárov, seniorov, ktoré sú podrobne spracované MVDr. Ladislavom Husárom a komisiou histórie v troch publikáciách.

Prvé celoštátne stretnutie v dňoch 20.-21. júna 2002 sa konalo v spolupráci s UVL v Košiciach, KVL SR a ŠVPS SR pod osobnou gesciou ÚR ŠVPS prof. MVDr. Dušana Magica, PhD., rektora UVL prof. MVDr. Rudolfa Cabadaja PhD. a prezidenta KVL SR MVDr. Milana Pribilincu. Osobným listom pozdravil stretnutie Minister pôdohospodárstva SR Pavel Koncoš. Nosnou témou stretnutia bol referát L. Husára o účasti veterinárnych lekárov – seniorov na pokrokovom vývoji Slovenského veterinárstva v rokoch 1945 – 1990. Stretnutia sa zúčastnilo 124 osôb. Z tohto podujatia IVVL vydal 44 stranovú publikáciu a Pamätný list.

Druhé celoštátne stretnutie sa konalo 27.-28. septembra 2007. Stretnutie svojou aktívnou účasťou obohatili: štátny tajomník MP SR, Ing. V. Palša, ÚR ŠVPS MVDr. Ján Pliešovský, CSc., prorektorka Univerzity, prof. Ing. Oľga Ondrašovičová, PhD., prezident KVL SR MVDr. Ladislav Stodola, riaditelia ústavov SAV, bývalí rektori našej univerzity, riaditelia krajských a regionálnych veterinárnych správ a ďalší čestní hostia. Nosnou témou stretnutia bolo 50. výročie začatia tlmenia a 40. výročie ukončenia likvidácie TBC hovädzieho dobytku na území SR v rokoch 1957 – 1967. Referát pripravil a predniesol člen Komisie dr. Ladislav Husár. Na stretnutí sa zúčastnilo dovedna 123 osôb, z toho piati zo zahraničia. Stretnutie bolo zaznamenané v publikácii o rozsahu 48 strán a účastníci si odniesli na spomienku Pamätný list.

Tretie stretnutie seniorov sa uskutočnilo 11. a 12. októbra 2012 v spolupráci so ŠVPS SR, UVLF a KVL SR. Úroveň organizácie a rokovania bola opäť vysoká, zaslužené ocenená radovými domácimi, ako aj čestnými zahraničnými účastníkmi. Elegantný príklad neformálnej aktívnej účasti na našom stretnutí poskytli hostia z ČR, doc. MVDr. Eva Dobšinská, DrSc. a prof. MVDr. Oto Dobšinský, DrSc., ktorý sa vyznal z lásky k rodnej hrude, z potešenia zo stretnutia so svojou alma mater, z úprimných stískov rúk aj objatí s bývalými spolupracovníkmi, kolegami a priateľmi. Poďakoval sa za pozvanie a vyslovil želanie účasti aj na IV. stretnutí seniorov. Toto sa dnes naplnilo. Ešte raz, vitajte pán profesor. Nosnou témou III. celoštátneho stretnutia bol prehľad o publikovaných dielach slovenskej veterinárskej historiografie a podiel seniorov na ich autorstve. Referát opäť spracoval a predniesol dr. L. Husár. Počet účastníkov na 3. stretnutí bol 123 osôb. IVVL aj z tohto stretnutia vydal 68 stranovú publikáciu a všetci účastníci dostali Pamätný list.

Veľký záujem seniorov o stretnutia v Košiciach zaväzujú našu inštitúciu a obeťavých organizátorov pokračovať v tradícii stretávania sa veterinárnych lekárov – seniorov každých päť rokov.

Vážení seniori, organizačný výbor 4. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov – seniorov žela všetkým účastníkom pevné zdravie, príjemné a zmysluplné zážitky, vytvorenie aktívneho, optimistického, priateľského a stavovského rokovacieho ovzdušia.

Prosím, považujte dnešné stretnutie za otvorené.



MVDr. T. Brauner a MVDr. J. Pokorný vinšujú jubilantovi MVDr. L. Husárovi

Milé kolegyně, milí kolegovia, dovoľte prosím pripomenúť ešte jednu významnú udalosť. Doktor Ladislav Husár sa v júli dožil významného jubilea 90-tich rokov. Milý Lacko, srdečne ti blahoželáme a prajeme pevné zdravie, živijó, živijó, mnoga ljeta živijó!! Ďakujeme Ti za všetko, čo si urobil pre veterinárny stav, veterinárnu historiografiu, pre úspechy našich stretnutí seniorov, pre prospešnú činnosť komisie a vôbec pre to, že sa spolu s Tebou môžeme pochváliť, že naša spoločná práca bola zmysluplná a zanecháva po sebe veľké bohatstvo. Srdečná vďaka Ti! Na znak našej vďaky a veľkej úcty k Tebe a Tvojej statočnej práci prijmi túto kyticu kvetov, ktorou Ti chceme preukázať aj našu oddanosť.

Dr. h. c. prof. MVDr. Jana Mojžišová, PhD.
Rektorka UVLF v Košiciach



Úvodom ako predstaviteľka jednej zo spoluorganizujúcich inštitúcií pozdravila prítomných účastníkov tohto v poradí už štvrtého stretnutia. Všetkým popriala prežiť príjemné chvíle počas oficiálne stanoveného programu, ale aj v rámci pripraveného večerného spoločenského posedenia. Potešilo ju, že medzi prítomnými vidí nielen svojich učiteľov, ale aj jej predchodcov. Vyjadрила ďakovné slová za prístup a snahu odovzdať poslucháčom maximum vedeckých poznatkov, medicínsky fortieľ a manažérske zručnosti, ktoré boli a sú dodnes inšpirujúce do ďalšej činnosti.

Ocenila absolventov, príslušníkov veterinárneho stavu a vyjadрила hrdosť na to, čo všetko dokázali bez ohľadu na to, či pracovali na rôznych úsekoch ŠVPS SR, v KVL SR, alebo v iných sférach nášho hospodárskeho života.

Z pohľadu univerzity aj v minulosti, avšak omnoho výraznejšie v súčasnosti, prebieha tvrdá súťaž o získavanie študentov a hlavne o kvalitu ich vzdelávania, ktorú je treba permanentne monitorovať a inovovať. Na univerzite došlo k viacerým zmenám. V roku 2010 Univerzita veterinárskeho lekárstva v Košiciach bolo premenovaná na Univerzitu veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach v súvislosti s úspešným rozšírením študijného programu farmácia. V súčasnosti univerzita ponúka viacero študijných programov a počet jej študentov sa blíži k dvom tisíciam. V odbore veterinárne lekárstvo pre zahraničných študentov vyučovací proces prebieha len v anglickom jazyku. Za celú dobu ich ukončilo takmer 600 z krajín zo všetkých kontinentov. Univerzita má viac samostatných špeciálnych pracovísk a účelových zariadení. Nedávno bola otvorená nová Univerzitná veterinárna nemocnica a ustajňovacie priestory pre hospodárske zvieratá, mnohé stavebné práce ešte pokračujú. Všetky zmeny, ku ktorým najmä v poslednom období došlo, mali jasný cieľ – uskutočňovať myšlienku jeden svet, jedno zdravie, jedna medicína. Univerzita úspešne prešla nielen národnou komplexnou akreditáciou a bola zaradená medzi univerzitné vysoké školy, ale bola Európskym združením inštitúcií pre veterinárne vzdelávanie opäť medzinárodne evalvovaná a dokonca aj akreditovaná, čím sa zaradila medzi 13 top európskych veterinárskych vysokých škôl.

Na záver pozvala všetkých účastníkov tohto podujatia na stretnutie v aule univerzity a následnú prehliadku areálu a novovybudovaných klinických priestorov. Do ďalšieho stretnutia zažehlala účastníkom predovšetkým zdravie, šťastie a spokojnosť.

MVDr. Tibora Brauner
Prezident Komory veterinárnych lekárov SR



Vážená pani rektorka, vážený pán ústredný riaditeľ, milí čestní hostia a vážení účastníci dnešného stretnutia.

Dovoľte mi, aby som čo najsrdečnejšie pozdravil IV. Celoslovenské stretnutie veterinárnych lekárov seniorov v mene Komory veterinárnych lekárov Slovenska. Stalo sa krásnou tradíciou a som hrdý na to, že aj naša komora je stálym spoluorganizátorom tohto stretnutia. Je pre mňa skutočnou ctou sa prihovárať skupine kolegov, ktorá predstavuje toľko múdrosti a skúsenosti v jednej prednáškovej sále. Som veľmi rád, že ste prijali pozvanie v takto hojnom počte, že budeme mať možnosť sa spoločne porozprávať o Vašich aktivitách a vo voľnom programe pospomínať na Vaše spoločné zážitky, pracovné úspechy a život vo veterinárnom stave.

Komora veterinárnych lekárov Slovenska oslávila tento rok svoje 25. výročie. Áno, uplynulo už 25 rokov odkedy sme založili našu stavovskú organizáciu a ktorú sa snažíme spravovať podľa nášho najlepšieho vedomia a svedomia. V jej vedení sa nás, za toto obdobie vystriedalo viac, ale myslím si, že hlavným cieľom všetkých bolo vždy pozdvihnutie veterinárneho stavu. A tým myslím skutočne veterinárneho stavu. Pretože verejnosť nerozlišuje, či sa jedná o veterinárneho lekára praktického, teda súkromného, alebo o kolegu z oblasti štátnej služby, prípadne o učiteľa z našej alma mater. Snahy komory o to, aby veterinárny lekár na Slovensku mal postavenie, ktoré mu prináleží boli a sú aj v dnešnej dobe vo viacerých oblastiach. Jednou z priorít je oblasť vzdelávania, pretože tam sa prejaví naša odbornosť, ktorá nám dáva rešpekt a uznanie. Spolupráca s Univerzitou veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach nám popri veľkom počte zahraničných prednášajúcich pomáha výrazne v tejto oblasti. Kapitola legislatívy nám zaručuje, aby sme mohli našu činnosť vykonávať v medziach práva a bez väčších komplikácií. Práve tu veľmi úzko spolupracujeme so Štátnou veterinárnou a potravinovou správou, za čo by som jej zástupcom rád aj na tejto pôde poďakoval. Slovensko, našťastie, nie je izolované od ostatného sveta a preto som veľmi rád, že Komora veterinárnych lekárov aj na poli zahraničnom má svoje aktivity. Sme aktívnymi členmi Federácie európskych veterinárov a Svetovej veterinárnej asociácie. Môžeme sa pochváliť, že sa nám podarilo uspieť v kandidatúre o usporiadanie jarného zasadania FVE v roku 2019, čo je práve dôkazom našich zahraničných aktivít.

Táto malá časť našej činnosti, ktorú som si dovoľil Vám, milé kolegyně a kolegovia, predstaviť, by mala práve viesť k upevňovaniu pozície nášho veterinárneho stavu.

Na záver, ale isto nie v poslednom rade, by som rád spomenul našu aktivitu pre našich seniorov – kolegov, ktorí vzhľadom k svojmu veku ukončujú svoju činnosť praktického veterinárneho lekára, vystupujú z komory a odchádzajú do dôchodku. Aj týmto sa venujeme. Oboznamujeme ich s našou činnosťou prostredníctvom nášho odborného – informačného časopisu, ktorý prešiel veľkou reformou a stal sa publikáciou, na ktorú môžeme byť právom hrdí. Každoročne a bezplatne pripravujeme pre týchto kolegov stretnutia v atraktívnych regiónoch Slovenska. Oboznamujeme ich osobne s dianím v komore, diskutujeme o problémoch a sme radi, že môžeme počúvať ich názory a skúsenosti. Aj táto zdanlivá maličkosť je istým našim poďakovaním za Vašu odbornú prácu, za to, že ste nás v našich začiatkoch viedli v našej činnosti. A verím, že aj tento moment je istým upevnením postavenia veterinárneho lekára v spoločnosti.

Na záver mi dovoľte poďakovať všetkým tým, ktorí sa podieľali na zorganizovaní IV. celoslovenského stretnutia veterinárnych lekárov – seniorov. Som rád, že aj KVL prispela a verím, že aj nasledujúce vedenia našej stavovskej organizácie budú v tejto milej činnosti pokračovať.

Prajem Vám pekne strávené dni v príjemnom kolektíve v Košiciach, veľa zdravia a dúfam, že Vašimi radami budete ďalej prispievať k dnes už niekoľko krát citovanému, prospechu nášho stavu.

Ďakujem za pozornosť.



Galéria seniorov. V popredí doc. Dr. Balun, CSc., prof. MVDr. J. Konrád, CSc., MVDr. M. Čiernik, v pozadí MVDr. M. Smaržík



Jednota dôchodcov na Slovensku

Vajnorská 1, 831 04 Bratislava, jds@jds.sk tel. č. 02/ 502 40 297, 502 40 291

Vážený pán Jozef Pokorný
riaditeľ IVVL

Úvodom by som sa chcel poďakovať za milé pozvanie na vaše IV. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov v Košiciach. S ľútosťou sa ospravedlňujem, že nemôžem osobne pozdraviť a poďakovať sa prítomným za celoživotnú užitočnú prácu. V týchto dňoch Národná rada SR rokujeme o, pre nás mimoriadne dôležitom, zákone o novom modeli výpočtu valorizácie penzií od 1. januára 2018.

Jednota dôchodcov na Slovensku sa dlhodobo snaží o ochranu práv seniorov. Prioritou je bojovať za zlepšenie sociálnych podmienok dôchodcov a skvalitňovanie potrebnej zdravotnej starostlivosti. Veľa sme dosiahlo a ešte viac úloh je pred nami!

K najdôležitejším výsledkom určite patrí stále zvyšujúca sa pozornosť spoločnosti, dynamický rast starobných dôchodkov, pri zohľadňovaní zásluhovosti / počet odpracovaných rokov /, každoročný Vianočný príspevok pre dôchodcov s najnižšími penziami, bezplatné cestovanie seniorov vlakmi, týždenné relaxačné pobyty so štátnou dotáciou 50 eur na každý poukaz, kvartálne vrátenie sumy za lieky nad stanovený limit atď.

Na Slovensku pracujeme v takmer 1 300 základných organizáciách s bohatou aktivitou od vzdelávania cez prácu s počítačmi až po kultúrne a športovo-turistické podujatia. Verím, že mnohí z vás to konkrétne poznáte a vás ostatných srdečne pozývam medzi nás.

Prajem dnešnému stretnutiu úspešný a zmysluplný priebeh, veď sa stretávate ako dôverne známi priatelia!

Všetkým vám, milí priatelia, prajem veľa, veľa, veľa zdravia, osobný pocit pohody a pocit dôstojnosti!

S hlbokou úctou

Ján Lipiansky
predseda Jednoty dôchodcov na Slovensku

Pozdravy a výňatky z pozdravných listov seniorov

Nie všetci pozvaní seniori sa mohli zúčastniť IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov seniorov nad 70 rokov. Dôvody boli rôzne, osobné, zdravotné, rodinné záležitosti a žiaľ, aj to najhoršie čo môže človeka postihnúť - smrť.

Prof. MVDr. Jozef Sokol, DrSc., bývalý ústredný riaditeľ ŠVPS SR v liste adresovaný riaditeľovi IVVL ďakuje za pozvanie na IV. celoštátne stretnutie, ale ľutuje, že jeho zdravotný stav mu nedovoľuje sa na ňom zúčastniť. Prosí o odovzdanie pozdravu a priania dobrého zdravia všetkým.

MVDr. Vladimír Hollý z Koválovca pri Skalici napísal, že by sa veľmi rád zúčastnil tohto podujatia, prípadne iných stretnutí, ale zdravotný stav a vek mu to už nedovolia. Ďakuje za pozvanie a praje úspech stretnutiu.

MVDr. Vladimír Hanzlík z Nespál, ktorý sa práve 5. 10. dožil 89 rokov poslal list nasledovného znenia: Vážení kolegovia, vzácny môj priateľ riaditeľ IVVL Jožko. Veľmi som sa tešil na stretnutie - nevládzem. Zamedzila tomu dvojnásobná ischemická mozgová príhoda. Želám Vám hodne zdravia, lásky a pokoj na duši. Pozývam Vás do môjho múzea Notariát - Obecné múzeum v Nespáloch.

MVDr. Dušan Križka z Trenčianskych Teplíc píše: Ďakujem veľmi pekne za pozvanie na IV. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov - seniorov, ale vzhľadom na môj vek ako aj zdravotný stav nemôžem sa tohto stretnutia zúčastniť. Všetkým prajem veľa pekných spomienok zo stretnutia.

MVDr. Božej Havelka, DrSc. z Bratislavy poslal tento list: Vážení pán riaditeľ IVVL, s ľútosťou Vám oznamujem, že zo zdravotných dôvodov sa nemôžem zúčastniť na IV. celoštátnom stretnutí veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov v Košiciach. Prosím Vás, aby ste prijali toto moje ospravedlnenie. Sám tomu nemôžem uveriť, že o niekoľko dní budem mať 90 rokov. Pozdravujem všetkých účastníkov celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov v Košiciach a prajem im do ďalšieho života všetko najlepšie. Ďakujem.

MVDr. Emil Horváth zo Želiezoviec v obsiahlom liste píše: Vážení kolegovia. Dovoľte Vás úvodom srdečne pozdraviť a poďakovať za pozvanie na IV. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov. Toto pozvanie vo mne vzbudilo uspokojenie, že si ešte môžeme pripomenúť našu nie ľahkú profesionálnu prácu. Veterinárna námaha stratila za uplynulé roky veľa zo svojho postavenia a zaradenia v spoločenskom živote. Prípadá mi to nedôstojné poukázat na tých, ktorí to zapríčinili. Nie len systém, ale niektorí ľudia vždy túžili a túžia získať osobné úspechy. Nie je to pre bežných ľudí. Čiže i pri našom povolaní po likvidácii poľnohospodárskych družstiev znamenal úpadok vidieka, dedín a tým i výroby a produkcie ako celku. A nám zverolekárom stratu postavenia a hlavne, podľa môjho názoru, i nedôstojné ohodnotenie veterinárnej práce. Po 44 rokoch práce ako obvodný veterinárny lekár, chirurg na okresnej

veterinárnej ošetrovni, práca na sanitnom bitúnku, vedúci veterinárneho strediska, po atestáciách v Pardubicích som skončil s prácou v roku 1999 s dôchodkom 9 455 Sk. Kaníkovým prepočtom to bolo 313,90 Eur a skončil som v triede „starodôchodcu“. Teraz k 1. 1. 2017 je to po „almužných“ závrtných 399,40 Eur, čiže pod životným minimom. Vyskakovať sa nedá, len slabo žiť, k tomu choroby moje a manželky. A Rómovia sa mi priznali, že majú dôchodok 600 Eur. Nemám teda radostnú starobu. Ako 83 ročný sólo výlet do Košíc si dovoliť nemôžem. Môj červený diplom bol už pri nástupe dráždivý. Ďakujem za pozvanie a pochopenie.

Od rodiny **Mančíkových** prišiel nasledovný list: Vážení pán riaditeľ MVDr. Pokorný, v mene môjho otca MVDr. Imricha Mančíka by som sa Vám chcela veľmi pekne poďakovať za pozvanie na stretnutie veterinárnych lekárov, ktoré sa uskutoční 5.- 6. októbra 2017. S ľútosťou však musíme pozvanie odmietnuť, pretože zdravotný stav môjho otca mu nedovoľuje cestovať. Napriek tomu ďakujeme za pozvanie, všetkým účastníkom aj za otecka želáme pevné zdravie a príjemnú zábavu. S úctou Jana Popelišová dcéra a Oľga Mančíková manželka.

Žiaľ, prišli i smutné listy. **Ing. Andrea Levická** z Košíc napísala: Vážení pán doktor Pokorný, v júli môj otec **MVDr. Dušan Gombár** z Kežmarku dostal pozvánku na IV. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov. Ako účastník predchádzajúcich dvoch stretnutí sa opätovnému pozvaniu veľmi potešil, ale nakoľko sa ho pre svoje zdravotné obmedzenia nemohol zúčastniť, požiadal ma, aby som ho touto cestou ospravedlnila a odovzdala menovite Vám jeho pozdrav a prianie úspechov v osobnom i pracovnom živote. V nasledujúcich týždňoch sa otcov zdravotný stav prudko zhoršoval a 12. 8. 2017 otec zomrel. S odkazom na otcove želanie som považovala za potrebné Vám to oznámiť. Pridávam sa k jeho prianiu a želám všetko dobré.

Nasledovný smutný list mal toto znenie. Vážení pán MVDr. Pokorný. Oznamujem Vám, že môj manžel **MVDr. Alexander Horváth** sa nezúčastní IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov, nakoľko 5. apríla 2017 vo veku nedožitých 83 rokov nás navždy opustil. Ďakujem Vám za pozvanie, vyslovujem poďakovanie celému prípravnému výboru aj za to, že sa na môjho manžela MVDr. Alexandra Horvátha nezabudlo. Veď ozaj bol prínosom pre slovenské veterinárstvo, pracoval poctivo, odborne, precízne a s láskou. Svoje odborné vedomosti odovzdával študentom nielen osobne, ale aj v odbornej literatúre knižnou formou. Napísal niekoľko odborných kníh na vysokej úrovni. Bol obľúbený medzi študentmi a kolegami. Myslím si, že jeho pamiatku si môžu uctiť účastníci IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov, ako aj široká veterinárna obec minútou ticha. Vážení pán MVDr. Pokorný, prajem Vám veľa pracovných i osobných úspechov, veľa zdravia a šťastia. S úctou a pozdravom **Karolína Horváthová - Hanzlíková.**

Ďalší kolegovia seniori, ktorí svoju neúčast ospravedlnili písomne alebo telefonicky a popriali stretnutiu úspech, dobrú atmosféru, príjemné chvíle a všetkým účastníkom dobré zdravie. MVDr. Ján Koščo zo Sečoviec, prof. MVDr. Ján Pleva, DrSc. z Košíc, MVDr. Tomáš Matisák zo Spišskej Novej Vsi, MVDr. Július Molnár, CSc. z Trnavy, MVDr. Ladislav Žáčik z Beladíc - Veľké Chrašťany, MVDr. Štefan Milčević z Púchova, MVDr. Alexander Patuš z Topoľníkov, MVDr. Ján Bordean z Veľkého Medera, MVDr. Karol Pšenák z Nových Zámkov, MVDr. Félix Baláž z Humenného a z Bratislavy poslali ospravedlnenie MVDr. Rastislav Škoda, CSc., MVDr. Juraj Hanulay, doc. MVDr. Veronika Cigánková, CSc., MVDr. Vojtech Ďurkovič, MVDr. Tibor Reisz, a manželia Berešovci.



Prezentácia účastníkov vo vestibule IVVL



Rokovanie začína

Odborný program

Ako ďalej so stretnutiami?



Príhovor k účastníkom IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov predniesol autor 90 - ročný účastník, člen organizačného výboru **MVDr. Ladislav Husár**

Slovutné honorácie, predsedníctvo, vážení prítomní seniori, kolegyně, kolegovia, dámy a páni, ctení hostia!

Na vyjadrenie úprimného potešenia sa mi ťažko hľadajú slová vďaka za to, že ste prišli. Svojou fyzickou účasťou na našom stretnutí demonštrujete vôľu a záujem o zachovávanie tradície týchto dobrovoľných periodických occurzov. Vaša účasť je prejavom profesijnej spolupatričnosti, napriek neprirrodzenej rozpoltenosti. Je prejavom stavovskej súdržnosti, napriek individuálnej záujmovej nejednotnosti. Napokon, je prejavom vlasteneckej a seniorskej hrdosti z celospoločenskej prospešnosti.

Napriek stupňujúcemu sa úsiliu o globalizáciu, amerikanizáciu, komercionalizáciu a napriek plazivej politike deformácie histórie, kultúrnych, religióznych, spoločenských i národných zvykov a zvyklostí, sa vďaka vám a spolu s vami snažíme túto hrozbu solidárne, kulantne, ale nahlas a zreteľne odvracať. Kedy viac, kedy menej účinne.

Dnešné dni sú pre organizátorov tohoročného, už IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov, významnými dňami.

Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach, resp. Komisia histórie veterinárskej medicíny pri IVVL je jedinou inštitúciou, tobôž akademického charakteru v SR, v ktorej sa pred 15 rokmi zrodila myšlienka každých 5 rokov usporiadať takéto stretnutia veterinárnych lekárov, (bez rozdielu pracovísk) – nad 70 rokov, tu na IVVL v Košiciach.

Otom tejto myšlienky, zároveň iniciátorom jej realizácie je senior MVDr. Štefan Filo, CSc. z Dolného Kubína. Naisto by bol rád tu s nami. Žiaľ, jeho pošramotený zdravotný stav mu to neumožňuje. Preto mi dovoľte, aby som ho z centra tohto podujatia pozdravil:

Milý Štefan, v mene všetkých účastníkov IV. stretnutia veterinárnych lekárov, seniorov nad 70 rokov Ťa pozdravujeme a želáme, aby si aspoň virtuálne mohol

byť s nami, a podieľať sa na vstrebávaní ovzdušia kolegiality, seniorskej, profesijnej a stavovskej spolupatričnosti a pohody. Želáme Ti zlepšenie zdravotného stavu, vieru a optimizmus do budúcnosti.

Vážení prítomní!

Pri koncipovaní scenárov dvojdnových celoštátnych stretnutí veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov, sme sa snažili dodržať programovú zásadu, aby v programe bola zastúpená historická zmienka o dávnej udalosti, či akcii, ktorá v minulosti mala vplyv na progresívny vývoj slovenského veterinárneho lekárstva vo vede, výskume, školstve, aj v praxi.

Pán riaditeľ Pokorný témy doterajších troch ročníkov vymenoval, nebudem ich opakuovať. Druhým tematickým okruhom stretnutia bola úvaha o plnení Národného programu aktívneho starnutia a programu literárneho spracovania historiografie vývoja slovenského veterinárneho lekárstva.

Tretím aspektom stretnutí bol spoločenský, kolegiálny, priateľský zábavný večer so spoločnou večerou, resp. recepciou.

Štvrtý aspekt sledoval spätosť súčasných seniorov s alma mater (pre nás starších v Brne, mladších v Košiciach), ktorá nám v minulosti poskytla teoretické medicínske profesijné aj etické, stavovské a kolegiálne základy pre výkon povolania veterinárneho lekára. Návšteva ústavov, kliník a laboratórnych pracovísk UVLF dáva príležitosť na vyjadrenie obdivu nad progresívnym vývojom univerzity a zároveň úcty a uznania vedeniu a pedagógom univerzity za to, že z nás



Pozorné auditórium: prvý rad - prof. MVDr. Švrček, CSc., MVDr. S. Polakovič., MVDr. M. Jeřábek, MVDr. J. Chrenko

pred pol storočím nevedomých poslucháčov veterinárskej medicíny vychovala naslovovzatých odborníkov, lekárov, výskumníkov, organizátorov a realizátorov úspešného vývoja a pokroku profesionálnej úrovne každého dnešného seniora. Predovšetkým však, že z nás vychovala čestných a poctivých občanov Slovenskej republiky, korektných, iniciatívnych a tvorivých vlastencov, reprezentantov stavu a profesie slovenského veterinárneho lekára.

Vážení priatelia seniori!

Organizátori už IV. ročníka stretnutia, v duchu formujúcej sa tradície, mienia dodržať tieto osvedčené zásady programu a preto veľmi stručne pripomeniem historickú udalosť, ktorá pred tristo rokmi mala priamy vplyv na zakladanie vysokého školstva v odboroch veterinárnej medicíny, v Rakúsku a v Európe.

Zaslúžila sa o to cisárovná Habsburskej ríše, Mária Terézia, ktorej narodeniny pred tristo rokmi si v roku 2017 pripomína celá Európa. Je to rok Márie Terézie. Súvislosť so seniormi, pamätníkmi je nasledovná:

Keď maršal von Daun, náčelník rakúskej vojnovnej rady informoval svoju panovníčku cisárovnú Máriu Teréziu o tom, že istý Cloude de Bourgelat, vyštudovaný právnik, dôstojník jazdeckého s vedomosťami hypológie, anatómie a chirurgie koňa založil v Lyone v r. 1762 prvú zverolekársku školu s názvom L'École Nationale vétérinaire, cisárovná zaujala myšlienka založiť podobnú univerzitu aj v Rakúsku. Tento zámer sa u nej vystupňoval, keď jej špióni zistili, že ten šarmantný Francúz Bourgelat rozšíril študijný program prvej Lyonskej školy, zdokonalil metodiku, ktorú sám vyskúšal v praxi a pri výučbe zverolekárskych odborníkov úspešne uplatnil, založil v r. 1766 v Alforte druhú veterinársku školu s rovnakým názvom, ako v Lyone.

Výraz „veterinarius“, ako označenie zverolekárskoho povolania prvý raz vo svojich spisoch použil rímsky spisovateľ a poľnohospodársky publicista L.M. Columella (40 r. pr.Kr.)

Mária Terézia dala v r. 1764 do Lyonu vyslať dvoch úspešných zveroliečiteľov L. Scottiho a J. Hellera. Tretím štipendistom bol lekárnik E. Mengmann.

Scotti bol usilovný, múdry a iniciatívny poslucháč. Po návrate z Lyonu do vlasti r. 1766 založil tretiu, najstaršiu zverolekársku školu vyššieho rangu ako prvú vo Viedni s názvom K. uk. Pferde – Curen und operations Schule.

Úvodná prednáška na tejto prvej viedenskej zverolekárskej škole odznela 12. januára 1767, teda pred 250 rokmi.

Zo začiatku si škola udržiavala úroveň, ktorá však po štyroch až piatich rokoch prudko klesala, až jej hrozil úpadok. To si Rakúsko zo strategických dôvodov nesmelo pripustiť. Preto po smrti Márie Terézie (29. 11. 1780) jej nástupca Jozef vyslal do Alfortu ďalších dvoch štipendistov a to J. G. Wolsteina a P. G. Smitha. Wolstein po návrate z Alfortu založil vo Viedni r. 1777 II. zverolekársku školu. Výučba po zrušení Scottiho školy začala r. 1778. Z tejto zverolekárskej školy sa



Ťažká dilema MVDr. Mártona: dokážem ešte realizovať svoje plány?

postupne vyvinula univerzita, ktorá s názvom Veterinär medicinische Universität existuje dodnes a aj do založenia Vysokej školy veterinárskej v Košiciach bola pre mnohých, ešte žijúcich Slovákov najnavštevovanejšou zahraničnou veterinrskou univerzitou.

Podrobnejšie o tejto, pre slovenské veterinárne lekárstvo, resp. pre vysokoškolsk výučbu veterinárnej medicíny v SR dležitéj historickej epoche sa dočítate v publikáciách IVVL od autorov Jantošovič a kol., História veterinárneho školstva z r. 2006, ako aj od autora L. Husára: „Chyreční Slováci v dejinách veterinárstva federlného Uhorska, Peter Madč z Veľkej Polomy, 2013“. Obe publikácie sú tu vystaven.

Vážené auditórium!

Dovoľte mi pri tejto príležitosti pripomenúť, že tento rok je aj pre slovensk národ a kultúru slovenského jazyka vznamn. Nie je v súvislosti s veterinárnym školstvom, ale vseobecne so spisovnou slovenčinou. Rok 2017 je rokom Jozefa Mloslava Hurbana, spolukodifiktora nášho úradného jazyka.

J. M. Hurban sa narodil pred 200 rokmi, 19. 3. r. 1817. Bol osobností slovenských dejín, bol spisovateľ, knaz, vydavateľ, redaktor a politik. Slovensk ľud si ho vážil, šovinistick úradníci ho nenávideli až natoľko, že keď zomrel, zakázali ho pochovať na čestnom mieste na cintoríne v Hlbokom, kde bol správcom farnosti. ev. a. v. cirkvi. Na fare v Hlbokom sa stretol s L. Štrom, M. M. Hodžom, F. Kadavm, kde kodifikovali slovensk jazyk, ako jeden z atribútov samostatného národa. Od r. 1846 J. M. Hurban vydával časopis

Slovensk pohľady. V máji 1851 bol v Liptovskom sv. Mikuláši spoluautorom Žiadostí národa slovenského. Šovinistick funkcionári mu pred domom postavili šibenicu, Hurban nečakal, odišiel do Prahy. R. 1861 sa vrátil domov a bol spoluautorom Memoranda slovenského národa. Bol sden, uvznen 7 rokov v base, svojich vlastných názorov a ideológie sa však nevzdal. Onedlho ochorel a r. 1888 zomrel na infarkt. Pochovan je na cintoríne v Hlbokom. Na pomníku je vytesan Hurbanova výzva slovenskému národu, aby si vážil svoj spisovn jazyk a nedopustil vnkanie cudzích slov a výrazov do úradnej reči. Tento odkaz je pre nás Slovákov stále aktuálny, pretože v súčasnosti, najmä zásluhou mládeže prenikj do spisovného jazyka výrazy prevzat z iných, nm cudzích jazykov, ako napr. „super“, „ok“, „tínedžer“, „dler“, „sorry“, „bizy“, „happy“... My už pomaly zabudneme spisovne sa rozprávať, budeme iba „tabletovať“. Zákon o ochrane spisovnej reči je zbytočn, keď ho vedome, aj na školách, na verejných miestach, vrátane nšich politikov poruujeme.

Mil kolegyně, kolegovia, teraz pár slov, resp. myšlienok k nosnej tme nášho stretnutí.

Úsilie vrcholných orgánov E, vlády SR a celého radu mimovládnych organizácií ochraňovať seniorov, vyplýva z dvoch aspektov, a to:

I. Zo starostlivosti o seniorov, zo sprjemnenia nšej staroby a z utvrdzovania nás v presvedčení, že pre štát, národ, profesiu a stav môžeme byť stále užitcn. Tto problematika vžaduje mať vypracované zásady, ktoré by podľ Národného programu aktívneho starnutí mali byť obsiahnut v každom počin, počnúc ministerstvom a končiac pracoviskami, resp. organizáciami na najnižšom stupni riaden. Tieto zásady neznes kliše, ani povrchnosť, ani šablónu. Musia byť konkrétne, inn a pre nás seniorov motivujúce.

II. Starostlivosť o seniorov musí rešpektovať aspekt humnn. Staroba nie je tragédia, je iba obdobím života.

Johann Wolfgang Goethe sa vyjadril o starobe: „šťastie je spoznať v mladosti prednosti staroby a v starobe udržiavať prednosti mladosti“.

Mil kolegyně, kolegovia!

Po pozitívnych i negatívnych skúsenostiach s organizáciou a realizáciou už štyroch stretnutí seniorov dovoľujem si vložiť „do talnu“ vseobecnej rozpravy otázky o význame a poslan a o programe stretávania sa veterinrnch lekárov – seniorov nad 70 rokov, centrálne na pôde IVVL v Košiciach v takom rozsahu ako doteraz. Ak nša odpoveď bude jednoznačn „no“, v tom prípade si musíme uvedomiť, že počnúc prípravami na prpadn V. celoštátne stretnutie v doterajšej forme, s pestrejšm programom, by musela byť organizačn prax zásadne zmenen.

Naše stretnutia sú nepatrnou, ale dôležitou súčasťou Národného programu aktívneho starnutia na roky 2014 – 2020, ako aj Uznesenia vlády SR č. 688 zo 4. decembra 2013, ktorý je obsiahnutý aj v Programovom vyhlásení vlády SR. V rámci vládnej politiky vo vzťahu k seniorom ide o prezentáciu podpory princípov OSN pre seniorov, a to podpory morálnej a garancie finančnej. Celosťátne stretnutia seniorov sa bez zjavnej hmatateľnej garancie od štátnych, verejných inštitúcií, osobností, nedajú uskutočňovať. Nič nie je zadarmo. Veterinárni lekári, seniori, nemôžu byť iba číslami poisťencov zdravotných poisťovní, ktorí si na výdavky spojené s plnením Národného programu aktívneho starnutia, odkiaľ si „vyžobru“ zopár centov. Finančné zabezpečenie so všetkými náležitosťami musí byť zakotvené na úrovni dôstojnosti v rozpočte usporiadateľa, vrátane participujúcich a v garanciách riadiacich orgánov, resp. jednotlivcov, toľko, keď sa usporiadajú akcie v súlade so Štatútom usporiadateľa.

Radikálna zmena spoločenských, profesijných, stavovských, organizačných i riadiacich pomerov po roku 1989 (obzvlášť zjavná v slovenskom veterinárskom lekárstve, sledujúca celkovú demokratizáciu spoločenského systému) vyžaduje aj zmenu v rešpektovaní princípov, resp. spôsobu úhrady výdavkov, napr. za účasť (pozvanie) na aktivity štátnych, verejných organizátorov. V tejto veci nie sú jednoznačné predpisy, resp. pravidlá. Tak sa stáva, že pozvaným seniorom za dobrovoľnú a aktívnu účasť na predmetnej akcii organizovanej štátnou organizáciou nieto z čoho uhradiť ich cestovné, stravné a nocľážne výdavky.

Takáto prax nie je v súlade s Národným programom aktívneho starnutia a narušuje sa tým jeho dôstojnosť.

Na štátnych inštitúciách, na ktorých si predvídajú zamestnanci ponechali odborové organizácie, tie doteraz čiastočne plnia úlohy štátu. KVL SR má tiež svoje stanovy, v ktorých je taxatívne vymenovaná forma úhrady výdavkov za účasť na zdravotnej, rekreačnej, relaxačnej, sociálnej, kultúrnej a vzdelávacej, spoločenskej i športovej akcii, v prípade pozvania. Stanovy sú vypracované v súlade so zásadami Národného programu aktívneho starnutia. O bývalých štátnych zamestnancov zariadení a inštitúcií riadených ŠVPS, na ktorých zrušili základné organizácie odborov, nemá nikto záujem suplovať štát. Je to nerovný meter.

Tým vypuklejšie sa ukazuje absencia Slovenskej spoločnosti veterinárnych lekárov. Ťažko vydobyť registráciu tejto ustanovizne, ktorej činnosť bola viac rázy prerušená, ale v konečnom dôsledku fungovala, bola nedomysleným a nepredvídavým rozhodnutím vlastných organizátorov v poprevratovej dobe v celom štáte rozpustená. Ale, nebola zrušená.

Milé kolegyně, kolegovia, seniori - ruku na srdce, či je to chyba? A fatálna!....

Zatrpnuto, zahanbene, našťastie nie beznádejne musíme priznať, že naša vlastná. Jej následky pociťujeme mnohí aj tu prítomní. Príčiny tejto skutočnosti, že po rozparcelovaní jednotného koordinovaného vedenia štátneho veterinárskeho



Z auditoria: prvý rad sprava - MVDr. M. Šarišský, MVDr. D. Žiaranová, MVDr. M. Žiaran, MVDr. Š. Márton

lekárstva, ostala časť - takmer jedna tretina počtu bývalých štátnych veterinárnych lekárov bez účinného ochranného zázemia, akým je registrovaná právnická osoba, napr. dobrovoľná odborová, alebo stavovská organizácia, sa dajú napraviť.

Slovenská spoločnosť veterinárnych lekárov SR v dôsledku nedostatočnej profesionality vedúcich funkcionárov najmä v regiónoch, nedostatočnej predvídavosti (prosím, bez urážky), individualizmu a bagatelizovania Spoločnosti a odborov, likvidovali aj pozitívne výdobytky a nástroje starostlivosti o seniorov, akými boli a ešte aj teraz sú „kolektívne zmluvy“. Tak sa stalo, že pri prílišnej horlivosti sa obrazne povedané „vylialo z vaničky po okúpaní dieťaťa s vodou aj dieťa“. Zabudlo sa na potreby seniorov, zakotvené v kolektívnych zmluvách, alebo vo využívaní fondov tzv. kultúrnych a sociálnych potrieb, na sociálne, právne, zdravotné, tvorivé, rekreačné, kultúrne, vzdelávacie, športové, dopravné, stravovacie a ubytovacie nároky seniorov. Sem patrí aj finančné krytie, ako napr. na nákup pozorností pri príležitostiach, vyskytujúcich sa v rodinách, na spoločenské udalosti, pri ktorých sa udržiavajú a utužujú dobré medziľudské vzťahy, stavovské a profesijné priateľstvá. Po politickom a celospoločenskom prevrate, tzv. „nežnej revolúcii“, sa v medziľudských vzťahoch a v relatívne čistejšom profesijnom ovzduší nahromadil nadmerný objem škodlivého smogu, ktorý často otravuje celý stav veterinárskeho lekárstva.

IVVL v Košiciach nie je prednostnou veterinárskou inštitúciou určenou na prezentáciu vládnej politiky, na ochranu seniorov, ani na vytváranie medziľudských vzťahov. Túto úlohu uložili vlády riaditeľom na všetkých stupňoch riadenia

v rámci ŠVPS, aj ostatným zložkám rezortu. Žiaľ, mnohí dnešní riaditelia, resp. vedúci pracovísk, riadených ŠVPS, alebo priamo ministerstvom, nemajú nijaké vedomosti o svojich kolegoch, bývalých ich spolupracovníkoch, dnešných senioroch. Je to smutné... „Sluha, skončil si svoju povinnosť, sluha, môžeš ísť...“

Vážené kolegynie, kolegovia!

Naznačil som zopár problémov, ktorých vznik je už zbytočné ospravedlňovať. Žiaľ, následky tejto demontáže tzv. socialistických prežitkov čisto primitívnymi administratívnymi chybami, resp. nedostatočne koordinovanou informovanosťou vyústili do obdobia, ktorému sa zjednodušene hovorí, že poškodzuje ľudské práva časti veterinárskeho lekárskeho stavu. Konkrétne, starobných dôchodcov – seniorov, predtým pracujúcich a tvoriacich v štátnej veterinárskej sfére.

Je vecou každého pána riaditeľa, alebo pani riaditeľky, s ohľadom na budúcnosť, či registrujú túto skutočnosť, či vôbec majú záujem na náprave súčasného stavu, t.j. na vytvorení organizovaného sociálneho zázemia, či už odborového alebo spolkového charakteru. Žiaľ, mám dostatok skúseností, teoretických vedomostí i praktických poznatkov z následkov chybných rozhodnutí, vydávaných v eufórii tzv. „revolúcie“, aby som o tom pochyboval. Riaditelia vo všeobecnosti nemajú radi, keď im nejaký partner radí, alebo ich kontroluje. Na pomoc odporúčam prečítať si publikáciu s názvom „Miesto a význam slovenskej spoločnosti veterinárnych lekárov v dejinách spolkov“ (IVVL, 2013).

V Oxfordských slovníkoch je táto doba označená ako „post faktická“. Je to „doba, ktorá je charakterizovaná falošným únikom súčasného spoločenského systému pred priznaním si nepríjemnej pravdy vlastného zlyhania“.

Riešenie problému je v možnostiach, v mozgoch a v osobných iniciatívach niekoľkých dobrovoľných, v spolkových či spoločenských a sociálno-právnych problémoch dostatočne erudovaných kolegov a kolegýň, pracujúcich u štátnych zamestnávateľov, aby nečakali na pokyny „z Bruselu“, ale

- zorganizovali verejnú debatu o probléme a návrhu na jeho riešenie, iba v rámci neformálnej inteligentnej rozpravy sa dajú vysvetliť riziká, ktorých dnešnej organizácii ŠVPS, resp. rezortu, môžu vo veľmi blízkej budúcnosti, ale už aj v súčasnosti negatívne ovplyvňovať plnenie Národného programu aktívneho starnutia,
- keď z tej debaty vyplynie požiadavka riešiť, tak vypracovať scenár na spôsob reálneho riešenia. Do úvahy sa núkajú dve možnosti, prvá na základe odborového a druhá spolkového zázemia; medzi nami je niekoľko právnických vzdelaných a fundovaných kolegov, ktorí sú schopní o tejto dileme rozhodnúť,
- v prípade, že z debaty nevyplynie požiadavka na reálne riešenie, náhradné riešenie hľadať cestou osobných kontaktov v miestnych, mestských, či okresných organizáciách Jednoty dôchodcov SR, alebo v iných medzivládnych, sociálnou problematikou sa zaoberajúcich spolkoch či spoločnostiach. Odpo-

rúcam neobchádzať pri hľadaní riešenia ani kompetentný úrad ÚR ŠVPS.

Napriek týmto negatívnym skutočnostiam, ktoré nepôsobia priaznivo na veterinárnych lekárov – seniorov, resp. na dôchodcov vôbec sa viacerí z nás snažia o akúsi kompenzáciu vakuu v realizácii Národného programu aktívneho starnutia vlastnými silami. Sú iniciatívni, držia sa hesla, že aj seniori sú ľudia, vedia žiť a byť užitočnými ľudskou spoločnosťou.

Časť seniorov (podľa prieskumu je to takmer pätina z celkového počtu) žije aj z nenormálne nízkeho dôchodku a bez zjavnej pomoci rezortu, resp. ŠVPS často aktívnejšie ako tí, ktorí upadli do apatie a vo svoj prospech nerobia nič. Nie je málo tých kolegov, ktorí sa venujú svojmu osobnostnému rastu, vzdelávaniu a najmä tzv. koníčkum (hobby). Medzi ne patria zberatelia, výtvarníci, vynálezcovia, publicisti, spisovatelia, športovci a pod. Niekoľkých kolegov seniorov by sme chceli požiadať, aby v rámci programu nášho stretnutia v krátkosti referovali o svojej záujmovej aktivite, o úspechoch, ktoré v tejto oblasti docielili a najmä o motivácii, ktorá ich viedla k tejto zásluhnej a užitočnej činnosti. Zaujímavé by bolo, keby sa zmienili o tom, či cítia podporu štátu, rezortu, ŠVPS v zmysle Národného programu poskytovania ochrany a príležitosti na podporu seberealizácie v dôstojných podmienkach, alebo naopak. Téma vyžaduje prieskum formou ankety.

Predstavitel' nemeckého osvietenstva Georg Christoph Lichtenberg povedal: „Nič nerobí človeka rýchlejšie starým, ako stála myšlienka na to, že zostarne...“ Starnutie je realita. Je to čas, ktorý prebieha veľmi rôzne u rôznych ľudí. Jeho priebeh závisí od genetických faktorov, ale aj od prístupu k životu konkrétneho človeka. Seniorský vek vôbec nemusí byť stereotypný.

Dovoľte mi ešte jednu požiadavku, ktorú som už v problematike usporiadania stretnutí seniorov naznačil. Členovia Komisie histórie veterinárskeho lekárstva pri IVVL v Košiciach sme už v takom pokročilom fyzickom veku, že jednoducho nevládzeme plnohodnotne plniť náš pracovný program. Komisia potrebuje čerstvé, neopotrebované sily, rozumy, ochotný prístup k plneniu programu Komisie a iniciatívu. Prosíme vás, seniorov, bez obmedzenia vekovej hranice, pridajte sa k dobrovoľnej činnosti historiografickej, muzeálnej a publikačnej. Pán riaditeľ IVVL, Dr. Pokorný vás prijme s otvorenou náručou.

Všetkým účastníkom IV. celoštátneho stretnutia tu prítomným aj ospravedlneným želáme pevné zdravie, životný elán, pohodu a optimizmus, rodinné šťastie, pokoj a porozumenie. Organizátorom V. jubilejného stretnutia seniorov v r. 2022 – Bože daj, nech sa vydari!

Za organizačný výbor IV. stretnutia vám ďakujem

Rozprava účastníkov o voľnočasových aktivitách

doc. MVDr. Jozef Kubinec, PhD.



Vážené kolegyně, kolegovia, priatelia.

Naše stretnutie má za cieľ aj zhodnotenie prínosu tejto vekovej komunity prítomných veterinárnych lekárov, ktorí počas svojho aktívneho pôsobenia vykonali obrovský kus práce pri ozdravení populácie zvierat, ktorých stav bol po 2. svetovej vojne a následnej kolektizácii kritický a ohrozoval aj zdravie celej ľudskej populácie.

Takmer všetci z prítomných, každý na svojom pracovnom zaradení, odvieďol i na úkor vlastného zdravia obrovský kus práce, ktorá z pohľadu štátnych a verejných funkcionárov nebola a nie je vždy hodnotená

tak objektívne ako si to skutočne zaslúžila.

Zameranie nášho stretnutia, úvodného referátu i referátov hostí z našich centrálnych inštitúcií na voľnočasové aktivity by sme snáď mohli trochu rozšíriť.

Aj keď sa už aktívne nepodieľame na výkone veterinárnej starostlivosti so záujmom sledujeme vývoj v odbore a možno niektoré snahy a opatrenia nie sú nám príliš prosperujúce a práve stretnutie, stretnutie len nás veterinárnych lekárov, by mohlo niečo, nielen o nás povedať, zhodnotiť celoživotnú prácu, ale využiť hlavne aj naše skúsenosti na jej ďalšie zlepšovanie.

Môj prvý pohľad by som tak trochu chcel zorientovať aj na to, ako sa prevažne dnešná spoločnosť pozerá na nás starších ľudí vrátane nás veterinárnych lekárov a na náš stav, všeobecne.

Prof. MUDr. Štefan Koval, PhD., uznávaný slovenský geriatra a gerontológ v jednej svojej publikácii konštatuje, že aj naša spoločnosť prepadla kultu mladosti. Staroba sa v súčasnosti považuje za ekonomickú záťaž spoločnosti. Od starších ľudí sa vraj už nič neočakáva. „Čím dlhšie žiješ, tým viac prekážaš.“ V normálne fungujúcej spoločnosti, teda rozhodne nie u nás, sa snažia práve od starších získať ich životné skúsenosti, hlavne v rozhodovaní, ktoré sa inak ako v škole života nedajú naučiť, či nadobudnúť.

Je smutné i nešťastné ak naša spoločenská reprezentačná vrstva vidí najväčšieho vnútorného nepriateľa v schopnosti ľudí triezvo uvažovať. Sme spoločnosťou ustrašených ľudí, na ktorých dlhodobé upieranie našej svojprávnosti rôznymi totalitami zanechalo svoje hlboké stopy.

Štyri mesiace po mojom narodení t.j. v decembri 1938 Karel Čapek napísal jednu veľmi múdru úvahu:

Citujem!

„Áno, veľa sa zmenilo, ale ľudia zostali rovnakí, lenže teraz vieme lepšie kto je kto. Kto je slušný, bol slušný vždy; kto bol verný, je verný i teraz. Kto sa točí s vetrom, točil sa s vetrom i prv. Kto si myslí, že teraz prišla jeho chvíľa, myslel vždy iba na seba. Nikto sa nestáva prebhlíkom, kto ním nebol vždy; kto mení vieru, nemal žiadnu; človeka neprerobiš, iba sa ti vyfarbí. Národ neprerobiš, iba že by si na to mal stáročia; len davy môžeš viesť dnes tak a zajtra tak. Kto nenávidí, mal v sebe tú nenávisť vždy; kde by sa v ňom odrazu vzala! Kto slúžil bude slúžiť ďalej, kto chcel dobro, bude zas chcieť dobro. Ani vôľa sa nemení.

Nepozeraj sa do tváre, ktorá sa zmenila; nikto sa nestane krajší tým, že zmenil tvár.

Tvrdá skúška je i tvrdým poznaním. Budúci foliant našich dejín o tejto dobe bude mať jeden podtitul: Kto bol kto. I dobrá pamäť patrí k tým vzácnym veciam, ktoré sú a budú potrebné.“

Zamyslime sa nad týmito úvahami, či neplatia bez výhrad i dnes?! Bol Čapek vizionár alebo prorok? V konečnom dôsledku sa i dnes môžeme od neho učiť!

V našej spoločnosti a republike nie je snáď ani jedna profesia, ktorá prežila toľko organizačných zmien ako oblasť veterinárnej medicíny.

Na svete je približne pol milióna veterinárnych lekárov, ktorí pomáhajú životu zvierat a sú strážcami ich zdravia a pohody. Táto spoločensky pomerne malá skupina svojimi rozhodnutiami a postupmi môže vyvolávať rozsiahle zmeny s ďalekosiahlymi dôsledkami. (Holub 1987).

Toto všetko dáva základ pre veľký záujem o organizačné ovládanie veterinárneho stavu politickými a ekonomicko-obchodnými skupinami v jednotlivých krajinách, našu republiku nevynímajúc.

Je verejným tajomstvom, že naše poľnohospodárstvo sa dnes nachádza v horšom stave ako po druhej svetovej vojne. Väčšina poľnohospodárskych podnikov nežije, ale živori. Častejšími návštevníkmi sú tam exekútori ako veterinárni lekári. Zvieratám sa nedostáva pomoci v dôsledku nedostatku financií a často z tohto dôvodu, namiesto pomoci ich nechávajú uhynúť.

Polstoročie sme prežili s ťažkosťami v rôznom spoločenskom zaradení, napriek tomu sme sa snažili, aby naša práca pomáhala celospoločenskému vývoju.

Nám, ktorí si už niečo pamätáme, je nepochopiteľné prečo sa u nás vytvoril problém, kedy stoja proti sebe deti a ich rodičia, keď stoja proti sebe lekári a zdravotné sestry, keď stoja často proti sebe súkromní veterinárni lekári a veterinárni lekári v štátnej službe, atď., atď.

Je nám veľmi ťažko pochopiteľné, keď po nežnej revolúcii mladá generácia nastoľuje problém „my“ a tí starí, teda problém generačný. Rozhodujúcim kritériom sú dnes materiálne statky, mladí chcú mať veľa a to čo najskôr, rodičia a starí rodičia sú im na ťarchu. Podľa nich ich oberáme o možnosti prosperity lebo vraj oni musia na nás pracovať. Starí sú pre nich len percentami, valorizáciou dôchodkov a tým aj príťažou a hlavne sociálnym problémom.

Týmito niekoľkými vetami som chcel poukázať na niektoré problémy, ktoré dnes cíti a prežíva naša generácia. Stratila sa úcta k starším, mladí nevedia a nechcú prijímať práve tie rokmi nadobudnuté skúsenosti a vedomosti. Tieto



Stále aktívni „starodôchodcovia“: MVDr. Pavol Gašpar, MVDr. Milan Krokavec, MVDr. Milan Kajan, MVDr. Marián Jausch, MVDr. Ján Džugas

otázky v širšom kontexte by sme mohli ak bude záujem rozpitvať aj na našom stretnutí. Je skutočne veľa vecí na zamyslenie a diskusiu.

V ďalšom by som chcel trochu prezentovať svoje aktivity, ktorými si vyplňujem takmer 3 ostatné roky tzv. voľný čas a to je snaha o seriózne a spravodlivé doriešenie dôchodkov „starodôchodcov“, ktoré meno nám dali vládni činitelia, aby sme boli dobre identifikovateľní.

Ak chceme dať do ľudskej reči otázku resp. názov, kto sú starodôchodcovia dá sa to vysvetliť nasledovne. Je to „kasta“ dôchodcov, ktorá vznikla tým, že odišli do dôchodku pred pamätným rokom 2004 a dôchodok im bol vypočítaný podľa starého zákona z ich limitovanej časti príjmov, pričom povinný odvod do sociálnej poisťovne odvádzali podobne ako novodôchodcovia z celého svojho zárobku.

„Novodôchodcom“, ktorí odišli do dôchodku po roku 2004, bol dôchodok napriek tomu, že odvádzali do sociálnej poisťovne rovnako ako my „starodôchodcovia“, vypočítaný podľa nového zákona s iným prepočítacím koeficientom. Tento koeficient, za ktorého autora možno označiť Ing. Kaníka, vtedajšieho ministra práce, soc. vecí a rodiny, a veľkého demokrata, dal možnosť „novodôchodcom“ s porovnateľným predchádzajúcim príjmom vymerať dôchodok o 40 % vyšší ako u tzv. „starodôchodcu“.

Tento systém funguje dodnes a Sociálna poisťovňa za 12 rokov usporila toľko, čo by mohlo stačiť pri dobrom hospodárení na vyrovnanie týchto dvoch skupín dôchodcov. „Diskreditovaná a potrestaná“ skupina „starodôchodcov“ by tak mohla dôstojnejšie dožiť za rovnakých podmienok, ako tá druhá, nevieme prečo, privilegovaná.

Podľa vyjadrenia hovorcu MPSVaR SR pána Stušku táto vláda považuje túto tému za uzatvorenú. My, „starodôchodcovia“ to však tak nevnímame, vnímame to ako trest alebo diskrimináciu. Ak je to trest, tak mal tento oriteľ vyniesť príslušný súd a nie vláda. Ani vojnových zločincov Norimberský súd neodsúdil ako skupinu, ale len individuálne.

Ak to nie je trest, tak sa pýtame všetkých vlád, ktoré sme tu po „Nežnej revolúcii“ mali, prečo z nás urobili menejcenných občanov a ak nedostaneme prijateľnú odpoveď, požiadame tak ako to robí naša vláda, Európsky súd pre ľudské práva, aby našim zákonodarcom vysvetlil, čo znamená slovo diskriminácia.

Politici veľmi radi používajú slovo solidarita. Čo sa týka „starodôchodcov“ a toho, ako sa v praxi realizuje, sme zistili, že solidárni majú byť len oni, pretože v týchto intenciách solidarita znamená, že tí, ktorí si zaslúžili a nedostávajú vyšší dôchodok v rámci skupiny, musia vyrovnávať dôchodky pre tých, ktorí ani na minimálny dôchodok nemajú splnené podmienky. Bolo by vhodné vysvetliť, prečo sa takéto vyrovnania realizujú len v rámci tejto skupiny - starodôchodcov.

Existujú skupiny dôchodcov, kde sa navrhuje zvýšenie dôchodkov o 120 EUR mesačne (sudcovia a prokurátori), ktorí sú u nás považovaní za extra „super triedu“ a ktorých mesačné – nezmrazované platy dosahujú viac ako 10-násobok minimálnej mzdy. Pre „starodôchodcov“ musí stačiť zvýšenie dôchodku o 1,95 EUR mesačne. Podobne sa pojem solidarity netýka ani výsluhových dôchodkov príslušníkov silových rezortov.

Záhoráci majú jedno dobré príslovie - „nesceme nic, enem co nám patrí“. Argumenty, že nie je dosť finančných prostriedkov a obavy, že o 30 rokov nebude na dôchodky, sú chabé, naivné a kto má počítadlo, či kalkulačku, ľahko zistí, že je to kamufláž. My, ktorí sme považovaní za starých a nemožných, si ešte pamätáme, že zdravotníctvo aj školstvo dotované omnoho nižšími prostriedkami zo štátneho rozpočtu, ako je to v súčasnosti, bolo hodnotené a fungovalo lepšie ako teraz. Školstvo v minulosti dokázalo vychovať za menej peňazí omnoho kvalitnejších absolventov ako to súčasné.

Nepožadujeme nič mimoriadne, len aby pre tých, ktorí celý svoj život poctivo pracovali a odvádzali predpísané odvody do rozpočtu či do poistenia, bola zabezpečená dôstojná staroba i dožitie, ktoré si zaslúžili. Nemáme ani nedostatok zdravia, ani dosť prostriedkov vytvárať silné odbory a organizovať štrajky či protestné zhromaždenia. No zatiaľ máme vieru v naše deti, ktoré dnes tvoria riadiacu silu v našom štáte, aby si uvedomili a usporiadali v hlavách, že bez nás a nami vykonanej práce by tu neboli ani oni, nebolo by z čoho rozdeľovať financie a aby si konečne uvedomili, čo to znamená úcta k starším.

To čo sa tu vytvorilo v tejto veci, nemá určite obdobu ani v tých najmenej rozvinutých krajinách Afriky, či vôbec tohto sveta. Vláda M. Dzurindu prehlásila: my privatizovať a rozpredávať štátny majetok nebudeme a ak áno, tak v tom prípade získané prostriedky budú prevedené do dôchodkových fondov a do fondu zdravotníctva. Výsledky poznáme. Považujeme to za podvod a zločin. My, starodôchodcovia, sa na základe toho cítime ako menej hodnotní ľudia, keďže

nám stanovili takúto cenu, a tým máme i takúto hodnotu. Radi by sme sa raz dozvedeli pravdu na čo použila Dzurindova a po nej nasledujúce vlády finančné prostriedky z účtov sociálnej poisťovne, ktoré za tých 12 rokov takto získali. Ani následné sociálno-demokratické vlády neboli proti takémuto deleniu a celá situácia im vyhovovala a vyhovuje, keď ju nemali a ani nemajú v programe riešiť. My ako národ poslušný a disciplinovaný, na čo sme si zvykli po stáročia slovenskej neslobody, sme čakali 12 rokov, že sa to vyrovná, čo je doba dosť primeraná. No dočkali sme sa ako vždy v histórii sklamaní aj keď sa do vlády dostali strany sociálno-demokratické, či kresťanské, či ľudovo a národne orientované.

Denník „Pravda“ frekventovane uverejňuje rozsiahle články (pravdepodobne na objednávku ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny) o tom, ako sa prehlbuje miera solidarity pri výpočte dôchodkov v prvom pilieri, ako sa robí a bude robiť ich výpočet podľa zásluhovosti, no stále sa nikde nespomína miera „solidarity“, ktorá sa uplatnila pred 12 rokmi voči nám „starodôchodcom“ a ktorá je doteraz nemenná. Stále sa však len zdôrazňuje, že o 20 – 30 rokov bude situácia taká, že na dôchodcov nebude mať kto robiť.

My ako dobrovoľná skupina sa prostredníctvom tlače, otvorenými listami snažíme celej súčasnej generácii i celej spoločnosti vysvetliť, že to čo bude o 20 – 30 rokov už nebudeme riešiť my, ani súčasná produktívna generácia a že ak to vedeli a vedľa riešiť v ostatných krajinách, bude sa to dať vyriešiť aj u nás. Rozhodne to nie je definitívne riešenie, ktoré sa uplatňuje formou rôznych jednotlivých balíčkov a vianočnými príspevkami.

Naša vláda i politici sa prevažne hlásia ku kresťanskej orientácii. Nosia darčeky a pozývajú pápeža na návštevu našej krajiny, no akosi nie dobre počúvajú či vnímajú jeho postoje.

Pápež František vyhlásil rok 2016 za svätý rok milosrdenstva s tým, že v katolíckej cirkvi sa bude ešte viac realizovať súcitná láskavosť, ako moralizovanie. Už v roku 2013 po svojom zvolení vyhlásil: „Kto som ja, aby som súdil?“. Touto vetou chcel povedať svetu, že aj keď je ako pápež vo veciach katolíckej morálky najvyšším rozhodcom, necíti sa byť neomylný, aj keď mu prislúcha najvyššie poverenie súdiť.

Škoda, že si naši vyššie spomínaní politici v roku 2004 a v rokoch nasledujúcich nepoložili obdobnú otázku, teda „Kto sme my, aby sme súdili?“ keď prijali také riešenie, ktoré dodnes platí. Zdá sa, že oni, podľa ich správania, sa cítia neomylní a podobne sa správajú aj ich pokračovatelia.

Skutočne nemalú skupinku, len 556.000 našich obyvateľov - dôchodcov zaradili, z doteraz nie presne definovaných dôvodov a kritérií, do skupiny starodôchodcov a stanovili im cca o 40 % nižšie dôchodky ako ostatným skupinám dôchodcov, čo skutočne nie je zanedbateľné.

Keď nám MPSVaR oznámilo, že tento stav bol schválený aj ústavným súdom a je v súlade s ústavou, pokúsili sme sa aj tam zistiť, ktorá hlava, článok, či ustanovenie ústavy o tom hovorí, no doteraz sa nám to nepodarilo. Bolo to sociálne, kresťanské, či spravodlivé? Tí, ktorí o tom rozhodli, by si mali spytovať svedomie.



Kapacita kongresovej sály nestačila...

My vieme len to, že aj keď sa súdne konanie nekonalo, považujeme toto riešenie za trest a pripravujeme sťažnosť resp. dovolanie na ústavný súd SR.

Vieme len toľko, že Inštitút pre právne otázky právnickej fakulty účel trestu vysvetľuje, resp. definuje nasledovne: „Cieľom trestu je zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť mu podmienky na to, aby viedol riadny život a pôsobiť preventívne na ostatných, aby nepáchali takúto trestnú činnosť. Trest by mal plniť predovšetkým resocializačný účel a odsúdený by mal dostať taký priestor, aby sa naučil viesť riadny život.“

Či toto naše potrestanie splnilo a plní účel tohto trestu by nám verejne mali vysvetliť tí, ktorí toto riešenie navrhli a realizovali.

Neviem, či by sme sa nemali priznať podľa zákona alebo zásad o vine a treste, že sme toto všetko spôsobili my starodôchodcovia? Možno by nám to prokuratúra uznala a dostali by sme za tých 12 rokov aspoň čiastočnú náhradu na prílepkovanie.

Sme presvedčení, že ak sa v našom štáte urobí konečne poriadok, či už v daniach, štátnom rozpočte, v právnych veciach a serióznych prístupoch k organizáciám, ktoré štát riadi, bude možné spravodlivo a primerane vyriešiť aj dôchodky, aspoň tým starodôchodcom, ktorí sa súčasnosti ešte dožili, aby mohli svoju pozemskú púť dožiť čestne a dôstojne. Dostali by sme tak aspoň zadosťučinenie aj za prežitú vojnu, i za strádanie počas budovania socializmu, i za 30 ročnú okupáciu spriatelenej armádami, i za celý svoj život, ktorý v prevažnej väčšine naozaj nemali ľahký.

MVDr. Štefan Márton



Vážené kolegyně, vážení kolegovia.

S rozpačitými pocitmi sa pokúsím splniť žiadosť pána riaditeľa IVVL, aby som Vás oboznámil o okolnostiach, ktoré ma viedli k literárnej činnosti. Rozpačito preto, že som sa nepripravoval na vystúpenie a pri improvizovanom príhovore je obava, že sa dostanem do formy, na ktorú moja nebohá manželka upozornila poslucháčov, že prestanem hovoriť iba vtedy, keď ma odstreli. Rozpačito preto, že som sa sám prekvapil, že sa to stalo. K vysvetleniu použijem alegóriu. Videl som film o vojakovi ČA, ktorého vyznamenali za hrdinstvo, že zlikvidoval 3 útočiace nemecké tanky. Keď sa ho pýtali, aká motivácia ho k tomu viedla, odpovedal - strach. Mám rád francúzsky šansón: Mám dve lásky, moju vlasť a Paríž, z ktorej použijem modifikovanú verziu: Mám dve lásky, moju vlasť a moje povolanie. Takto sa ľahšie dostávam k ozrejmeniu motivácií, ktorým ďakujem, že som sa chopil pera. Po nástupe na vojenské cvičenie ako starší veterinárny lekár plukovnej veterinárnej ošetrovne ma veliteľ posádky vymenoval za „primára“ posádkovej ošetrovne. Predseda JRD dal príkaz kádrovému pracovníkovi evidovať ma v zozname zamestnancov ako „vedecký poradca pre rozvoj živočíšnej výroby“. Uverejnením môjho denníka, člena expertnej skupiny čl. veterinárnych lekárov v Mongolsku s pričinením Dr. Góru som sa stal spisovateľom.

Dostal som sa do veku, kedy ma už hriechy mladosti opustili a nepýtali moju pozornosť, ktorú som mohol využiť na cibrenie starnúceho mozgu zo strachu pred demenciou. Preto, že moja láska k domovu a ku zverolekárskej profesii sú tak silné, chcel som sa o ich kráse podeliť so širokou verejnosťou. Poslúchol som pána riaditeľa, že nemám byť skromný a mám sa priznať k 8 už vydaným publikáciám, ktoré sa od r. 2000 dostali k čitateľom. Z nich štyri približujú čitateľom život a prácu zverolekára a v štyroch sa vraciam do minulosti v mojom bydlisku. K strachu sa pripojila náhoda, že som sa stretol s takými priateľmi ako Dr. Góra, ktorý nezištne prispel k môjmu odštartovaniu na spisovateľskej dráhe. Teda motiváciou písania boli láska, strach a náhoda. Ostané je už otázkou vôle.

Vďaka takým váženým kolegom, húževnatým a plodným historikom, ako sú MVDr. Ladislav Husár a MVDr. Július Molnár, CSc., je zachytená história veterinárskej služby v publikáciách o aktuálnej legislatíve v tej ktorej dobe a v biografiách chýrečných veterinárnych lekárov. História sa skladá z drobných častí ako mozaika. V tej mozaike veterinárskej histórie chýbajú tie drobné elementy z praxe, ktoré sa nachádzajú v pamätiach príslušníkov veterinárskeho stavu. Som vyznávačom kréda, že každý z nás seniorov prežije počas svojho dlhého života toľko zážitkov, ktoré by stačili pre napísanie románu. Preniesť svoje

zážitky a skúsenosti do písomnej formy je otázkou ochoty. Počuli sme, že vekové zloženie členov komisie histórie pri IVVL alarmujúco žiada omladenie členstva mladšími aktívnymi členmi, ktorí by doplnili chýbajúce elementy v mozaike o histórii veterinárstva a boli zakladateľmi mozaiky o súčasnom stave našej veterinárnej služby. K takej aktivite vyzývam Vás „mladších seniorov“, pomôžte Vašími drobnými elementmi poskladať mozaiku na pokračovanie.

Ďakujem, že ste ma vypočuli.

MVDr. Juraj Balaščák, CSc.



Úvodom svojho vystúpenia poznamenal, že na stretnutí seniorov je štvrtýkrát. Rád tu stretáva kolegov, s ktorými si má vždy čo povedať. Raz sú to spomienky na spoločne prežité riešenia zdravotných problémov zvierat. Inokedy si vzájomne sprítomníme radostné chvíle z dosiahnutého úspechu v osobnom, rodinnom živote, či na bývalom pracovisku. Vtedy nám v myšliach ožívajú obrazy tých, na ktorých súčinnosti sme stávali. A pritom sa vzájomne informujeme, vypytujeme o súčasnosti kolegov ešte žijúcich, pripomenieme si tých, čo už nie sú medzi nami. A vtedy oceňujeme a vďačíme všetkým za aktivitu na zorganizovaní takého stretnutia.

Potom pripomenul svojho vnuka Martina Breyla, ktorý vydal v Prahe tohto roku v knižnej forme jeho životnú cestu pod názvom „Moje spomienky na život, ktorý som prežil“. V knihe sú spomienky zo súkromného života i z pestrej odbornej činnosti, ktorú zverejnil v 60. publikáciách ako prvý autor a v spoluautorstve v počte 100 článkov. V spoločenskej činnosti je aktívny vo svojej obci Petrovany so starostom, s cirkevným zborom, s Ústavom sociálnej starostlivosti, ktorý dlhé roky viedli rehoľné sestry Dominikánky a teraz slúži ako HOSPIC.

Je autorom útlej knižky pod názvom Konvent sestier dominikánok, ktorú v roku 2016 vydal Obecný úrad v Petrovanoch. Dominikánky pôsobili vo svete, aj na Slovensku a aj v obci Petrovany.

MVDr. Július Feješ, CSc.,
vystúpil s nasledovným pozdravom:



Srdečný pozdrav IV. celoštátnemu stretnutiu veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov.

Vážené dámy, vážení páni, milé a ctené kolegyne a kolegovia.

Je mi veľkou ctou, že môžem vystúpiť pred takýmto vzácnym publikom - účastníkmi IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov v Košiciach. Som šťastný, že práve Vám sa môžem prezentovať pár mojimi básnickovými snaženiami. Je to moja prvá a možno aj posledná premiéra tohto druhu. Preto nemusím ani tajiť, že mám trému. Je to vidieť. O písanie sa pokúšam od môjho odchodu do dôchodku.

Výsledkom môjho dôchodkového koníčka sú dve skromné knižočky. Vydané boli vo vlastnej réžii. Veľkú zásluhu na tom majú moje štyri ženy. Manželka a naše tri dcéry. Im predovšetkým patrí moja vďaka. Knihy vyšli v edícii DANIDE: Kniha „Mäkký dotyk skaly“ bola vydaná v roku 2011. Druhá kniha pod názvom: „VIA, VITA, VIS MAJOR“ uzrela svetlo sveta v roku 2013.

A teraz Vás chcem poprosiť: „Nastúpte so mnou na vlak smerujúci do stanice SPOMIENOK“!

Nastupujem do starého vagóna s masívnymi dubovými lavicami, vyleštenými oblekmi pasažierov. Vozeň ťahá v dymovej clone zahalený, rytmicky odľukujúci si starý, parný rušeň. Jeho masívne kolesá sa počas jazdy prekárajú s koľajami. Zastavuje v mojej cieľovej stanici s názvom: „SPOMIENOK“. Vystupujem na perón. Zrakom márne pátram po staničnom domčeku mojich študentských spomienok. Neodolal zubu času a vandalom. Vydávam sa známou cestou k miestu posledného odpočinku mojich najbližších. Mysle sa mi zmocňuje...

CLIVÁ PIESEŇ

*V tom chotári s mäkkou skalou sivou,
vietor spieva Drienovou dolinou clivo .
Vyvíera tam prameň dobrej vody,
zahasiť smäd si tam v duchu chodím.*

*Pri kameni, kde drahí spia mi,
zmocní sa ma pocit teskný známy.
Pieseň bájna blúdi dolinami...
Mama vánkom slzy osúša mi.*

Zrak môj z vršku cintorína sa túla chotárom. Hľadá statnú, košatú, zimnú hrušku na našej roli...

ZIMNÁ HRUŠKA

Nad potokmi...

Tak volala sa našich predkov roľa.

Na nej košatá, zimná hruška bola.

Z vršku hľadela na našu dedinu,

v blízkom okolí nemala družku inú.

V poli osamelá zimná hruška...

Prehovorí nemá s kým, len s listami si šušká.

V letných kanikulách - v slnečnej páli,

za skrýš v tieni vďační sme jej boli.

Slaninka, kyslé mlieko, chleba skyva,

v bielom obrúsku košík požíveň skrýva.

V hlinenom krčahu sa ku koreňom túli voda.

Tô, aby dlho čerstvá svieža bola.

Slnko sa hojda na samom vrchole.

Úpek rozžeravil naše žirne pole.

V znoji sa kúpe upachtené telo,

len pod zimnou hruškou je príjemne - sviežo.

Hruška prežila dve svetové vojny...

Neskolil ju granát, ani mína,

o život ju pripravila zbraň kolektívna.

Nik jej nepomôže, prišla taká éra,

oceľová slučka už jej krk zvierá.

Traktor o síle viac párov koní,

úbohá hruška k zemi sa kloní.

Skaličená leží na zemi bez sily...

Píla so sekerou dielo dokončili.

O život prišla v nerovnom boji.

V mojej mysli stále tam stojí!

Spomienkou na rodnú hrudu a ruky
rodičov sú dve nasledujúce básničky.

BOŽÍ DAR

*Žem plodná
čaká na milovanie
So zrnom
Čas plynie, neustane*

*Hospodin dažďom krstí
klíček z lona matka
Vetríka nežné prsty
láskajú obilnú detskú vlásky.*

*Chuť zeme a chuť neba
Slnčné lúča v klasoch
Voňajú kôrkou Chleba
Bože, vďaka Ti zaň!*

Láska má veľa podôb. Niektoré som sa
pokúsil definovať v ukážke:

PODOBY LÁSKY

*Láska máva často rôzne tvary.
Nie každej sa vždy dobre darí.
Úprimná zdobí líca malých detí,
slniečko žiarivé im v očiach sviety.
Pubertálna prvá láska rozpaľuje lýtka...
Prvý božk sa nezabúda, ak ho šuhaj získa.
Božk pri oltári má pečať lásku do smrti,
keď sa zanedbá, ľahko sa stratí!
Na vzore, úcte, úprimnosti, dôvere
spočívajú láska medzi rodičmi a deťmi...
Pri výchove ratolestí dôležitá veľmi!*

*Láska do vienka k rodnému kraju,
len čo naň pomyslí, žilky i hrajú.
Milovanie malo to byť „na večné časy“!
Keď si ho vynucuješ, falošné je asi.
Recitovali sme, že sú naši bratia
a hymnicky čakali sme, že sa oni stratia!*

K mojim veľkým láskam patrí; momen-
tálne šesť ročná vnučka Julinka, ktorú
ja volám Ďudinka. Pred dvoma rokmi
mi položila takúto otázku: „Starký, čo
je to Ďudinka“? Moja odpoveď je v
básničke.

ĎUDINKA

*Starký, čo je to Ďudinka?
Opýtala sa ma moja vnučka malinká...*

*Ďudinka je horská studnička,
v nej trbliece sa číra vodička.
Tá pútnikovi smäd uhasí,
keď žizniaci k nej dorazí.
Spojí ruky, načrie do dlaní
a skôr, než pobožká ju perami,
skloní hlavu - úctivo pozdraví,
kým suché, smädné ústa ovlaží.*

*Nezabudne zadakovať za vzácny dar boží,
ktorý Hospodin do lona prírody vložil!*

Vraciam sa na železničnú stanicu (te-
raz už len na zastávku) moje mladosti.
Využijem výhodu dôchodcovského ces-
tovania vlakom zadarmo. Vraciam sa
mojim vlakom z detstva do súčasnosti.

BOHATÉ ŽNE

*Dočkali sa, ako hus klasu
Spomienky do povriesla viažu...
Odhalia svoje telo i dušu,
starozbohatlíkmi už sú.
V ústach, kĺboch vzácne kovy,
vlasý striebro zdobí.
V žalúdku - strieborné stafylokoky.
Obličky i žľezník - mešec minerálov plný.
Aj v ER-I-TE-I objavená vzácna žila
poklad zlatý skrýva...
Bohatá staroba, len čosi chýba!*

Zamyslenie nad realitou života
defilujem v poslednej ukážke:

KÝM SME

*Prežitý život.
Akú má cenu?
Korunu, euro, dolár?
Spomienky sú len opar...
Narýchlo vkročím.
Potknem sa.
Oči
nevidia ako kedysi.
A všetky platné premisy
zdajú sa ako prázdny rám.
Zrazu je všetko preč. Tá - tam
Iba tie spomienky.
Krásne aj v nahote
nebudú nikdy po záručnej lehote.*

Ďakujem za pozornosť a Vašu trpezlivosť.

prof. JUDr. MVDr. Andrej Bugarský, PhD.



Aj **profesor Andrej Bugarský** využil príležitosť, aby predstavil svoju „prozaickú“ prvotinu, ktorú nazval Čím som bol... „Terazky“ som „spisovateľom“. Na 318 stranách tohto úsmevného dielka, spôsobom jemu vlastným, opísal udalosti veselé i spôsobilé vytlačiť z oka slzu. S neubližujúcou iróniou aj sebaíroniou (ako napísala jeho kolegyňa), umožnil čitateľom spoznať ho aspoň trochu. Vo svojom príhovore, skôr ako krátko spomenul obsah knižky, sa veselo prihovoril k prítomným. Zažartoval, že zrejme omylom sa ocitol na inom poschodí budovy IVVL, keďže pôvodne smeroval na stretnutie seniorov veterinárnych lekárov, ale ocitol sa zrejme na sneme spisovateľov. Príležitosťou prihovoriť sa prítomným, sa vraj bude dlho pýšiť. „Posťažoval“ si, že aj on robí všetko, aby našiel nejaké čaro na svojom veku, ale nedarí sa mu to napriek tomu, že každý vek údajne nejaké čaro má. Niekedy sa občas cítil zle, teraz sa občas cíti dobre. „Prehlásil“, že podobne, ako rad iných kolegov, mal rád svoju prácu a miluje svoju

vlast', a to napriek tomu, že mu vypláca dôchodok tak, ako o tom hovoril jeho predrečník. Spomenul (s úsmevom), že si hodlal zobrať úver a spolu s dôchodkom ho použiť na úhradu zájazdu do niektorej z krajín severnej Afriky. Odtiaľ, po preplávaní cez Stredozemné more, by sa pokúsil „imigrovať“ do SRN a tam požiadať o azyl. Vylepšil by si tým svoju finančnú situáciu a nebol by odkázaný na „slovenský“ dôchodok. Prišla však choroba a tá ho pripútala ku kreslu, v ktorom mal dosť času, aby sa pokúsil stvoriť spomínanú knižku.

O knihe povedal len niekoľko poznámok: Kolegyňa, ktorá rukopis prečítala a ktorej sa zveril s tým, že knihu dopísal o dva mesiace skôr, vraj poznamenala, že si všimla, že je nedonosená. Potom, čo si jeho známy prečítal prvú kapitolu, údajne prehlásil, že tá druhá bude iste lepšia. Profesorov známy, skúsený spisovateľ, na jeho otázku, či je schopný napísať aj druhú knihu, vraj odpovedal, že si myslí, po prečítaní knihy, že je schopný všetkého. Svojím študentom zdôrazňoval, že dodnes nie je jasné, či od geniality k debilite je krok dopredu, alebo dozadu. Keď sa svojho priateľa, zdatného lekára, opýtal, či genialita je svojim spôsobom choroba, dostal odpoveď, že je to možné, ale že on je v tomto ohľade úplne zdravý. „Spisovateľ“ AB si vraj nie je istý, či jeho práci nechýba vhodné zakončenie. Upokojil sa potom, čo uvážil, že je málo pravdepodobné, že niekto knihu dočíta do konca. Bolo by skvelé, keby po prečítaní, aj keď nie celej knihy, by čitatelia onemeli. Mohlo by sa potom stať, že manželia by knihu kupovali svojim manželkám. Profesor prehlásil, že sa snáď nepriblížil k pravde, keď svojej priateľke povedal, že knihu napísal pre ňu. Upokojila ho, keď povedala, že verí, že si ju prečíta aj niekto iný.

Autor potvrdil, že aj o vážnych veciach sa dá rozprávať s úsmevom.



doc. MVDr. Ing. Norbert Michal Beňuška, PhD.

Sme seniori. S tým nič nenarobíme. Staroba a chudoba cti netratí. No v súčasnosti mladý začínajú mať zvláštny vzťah k starším občanom. Je na zamyslenie so zdvihnutým prstom a výzvou k činu, keď počujeme hovoriť mladších i „náštročných“ na verejnosti alebo na internete v sociálnych sieťach na adresu predchádzajúcej generácie ako firflú „Čo vy dôchodcovia tu ešte stále robíte“, alebo „peniaze na zdravie starých sú vlastne zbytočne vyhodnené, za draho nakúpené rôzne prístroje

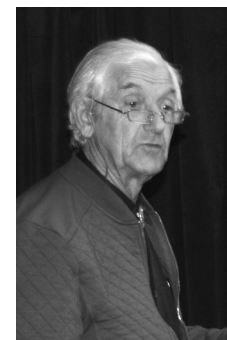
a lieky sa im len predlžuje život a vynakladajú ďalšie financie“.

Naši poľnohospodári v súčasnosti ešte stále postupne znižujú celkovú produkciu. Klesajú stavy hospodárskych zvierat – znižuje sa počet dojníc, upadá počet chovov ošipaných. Je to dôsledok zvýšenej miery dovozu potravín zo zahraničia a cenovému znevýhodňovaniu výrobkov od slovenských výrobcov.

Stály je trend znižovania živočíšnej výroby na celkovej poľnohospodárskej produkcii. Farmári sa orientujú na rastlinnú výrobu, ktorá je ľahšie na trhu realizovateľná – predaná. Zásady vhodnej rotácie pestovania plodín sú tak ťažšie dodržiavané. Produkcia maštalného hnoja vždy bola nedostatočná a v súčasnosti je v dôsledku existujúcich tlakov prirodzene zanedbávaná. Má to tiež dôsledky na stále proklamovanú a striktné definovanú výrobu primárnych bioproduktov a z nich následne bio-výrobkov k priamej spotrebe v regáloch obchodoch.

Kvalita od našich výrobcov bola vždy vysoká. Pred príchodom privatizérov do Biotiky prípravok „Prokain penicilin“ bol najlepší vo svete.

Bolo to jeho posledné verejné vystúpenie. Presne o mesiac nás navždy opustil 4.11.2017 vo veku 78 rokov.



MVDr. Milan Jeřábek

Prítomným sa prihovril prozaicky „podme do Zambie“. S touto krajinou sú totiž spojené jeho súčasné viacročné voľnočasové aktivity po skončení expertízy, ktoré budú spomenuté neskôr. V tejto krajine Afriky, v ktorej bol na expertíznej činnosti, pri konci jeho prvého expertného kontraktu ho tamojšia spoločnosť farmárov prehovorila, aby v práci pokračoval a tak tam prežil 10 rokov, v rokoch 1977 - 1987. Boli to roky veľmi zaujímavé ako po stránke odbornej, tak aj po stránke styku s chovateľmi a aj samotnými Zambijčanmi. Po krátkej dobe dostal funkciu okresného veterinárneho

úradného lekára. Rozloha okresu sa rovnala nášmu kraju. Práca to nebola nijako ľahká, nakoľko okres hraničil v tej dobe s nepriateľskou Južnou Rhodesiou. Bol upozornený, aby pohraničné oblasti nenavštevoval, nakoľko tieto boli pod kontrolou bojovníkov za slobodu a títo „bielych“ považovali za nepriateľov. Nepomáhalo ani to, že mal šoféra a technika Zambijčana a na služobnom vozidle štátnu značku GRZ. Nemohol vychádzať ani v nočnej dobe a tak často prespával na farme. Našťastie v krátkej dobe vznikla nová republika Zimbabwe a mohol sa venovať svojej práci po celom obvode. Ako terénny veterinárny lekár sa venoval klasikej veterinárnej medicíne, prevencii a liečbe hlavne hospodárskych zvierat.

Po skončení trojročného kontraktu ho požiadala spoločnosť farmárov aby pracoval pre nich ako súkromný veterinárny lekár pre komerčných farmárov. Táto spoločnosť obstarávala všetky potreby a výhody pre veterinárnu službu, pre poľnohospodárov, vykupovala živočíšne a rastlinné produkty od farmárov, vyrábala krmné zmesi a zabezpečovala rad iných činností. Jeho pôsobisko sa zväčšilo, takže mal obvod veľkosti ako celé Slovensko. Nakoľko bol nedostatok veterinárnych lekárov, jeho pracovná náplň bola bohatá a podľa zmluvy bol v službe nepretržite, t.j. vo dne i v noci a aj cez víkendy. Dovoľenku si mohol vybrať

až po skončení kontraktu, t.j. po dvoch rokoch. S touto spoločnosťou uzavrel i ďalšie kontrakty.

Ako veterinárny lekár tam vykonával veľmi rôznorodú činnosť. Od chirurgie cez bežnú terénnu službu až po zootecnické poradenstvo.

Boli tam farmári bohatí, ktorí mali niekoľko tisícové stáda zvierat a s vybudovaným bazénovým kúpeľom za účelom zbavenia stáda od kliešťov. Títo požadovali službu na vysokej profesionálnej úrovni. Veterinárny lekár tam bol len ako súkromný. Na druhej strane bolo veľa malých farmárov, ktorí nemali prostriedky na prevenciu ani liečbu svojich zvierat.

Čo sa týka chorobnosti, bola tiež veľmi pestrá. Čiastočne podobná ako u nás, ako dietetické poruchy, ochorenia z prehriatia pri vysokých teplotách alebo z nedostatku vody na napájanie, infekčné a parazitárne ochorenia ako aj reprodukčné poruchy.

Veľkým problémom bola malária. I napriek užívaniu preparátov proti malárii ochorel on i jeho manželka.

Tešilo ho, že neboli žiadne schôdze, úradovanie bolo jednoduché a raz do roka vypracoval komplexnejšiu výročnú správu.

Školenie doma v Košiciach z tropickej medicíny bolo rozhodne veľkým prínosom, ale najmä na začiatku chýbala prax.

Jeho nefahkú a vysoko rizikovú prácu spríjemňovala priateľská a vďačná náklonnosť chovateľov ale aj dobrosrdečnosť domorodého obyvateľstva a všetkých priateľov v Zambii.

Z expertízy si doniesol veľké množstvo rôznych exponátov, z ktorých mu mnohé darovali domorodí obyvatelia. Sú pre neho nezabudnuteľnou spomienkou na roky prežité v podmienkach Afriky. Rád sa podelí so svojimi dojmami a získanými skúsenosťami a aj preto robí besedy a výstavy v rôznych mestách Slovenska. V čase IV. stretnutia seniorov prebiehala v poradí už 15. výstava na hrade vo Filakove. Toto je jeho veľmi príjemná a poučná niekoľko ročná voľnočasová aktivita s ktorou mieni pokračovať i naďalej.

Záverom povedal, že dúfa, že príspevok zaujal seniorov a toto svoje vystúpenie zároveň venuje aj ako poďakovanie akademickému zboru košickej Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie za to, že mohol dobre vyzbrojený po všetkých stránkach vykonávať svoju expertíznu činnosť.

Poznámka spracovateľov publikácie: Denník Pravda v novembri 2016 v rubrike Úspešní Slováci uverejnil rozsiahly článok o expertíznej činnosti Dr. Jeřábka, o jeho besedách, zážitkoch z expertízy a výstavách prinesených vzácných exponátov.

prof. MVDr. Oto Dobšínský, DrSc.

Vo svojom diskusnom príspevku spomenul, že sa doteraz zúčastnil na všetkých stretnutiach. I keď žije už 57 rokov v zahraničí, síce len v Českej republike ale už aj tá je pre Slovensko zahraničie. Na Slovensko nikdy nezanevrel a veľmi rád



sa sem vracia, čoho dokladom je i pravidelná účasť na stretnutí veterinárnych lekárov seniorov. Pospomínal si na okolnosti, ktoré sprevádzali zriadenie vysokého veterinárneho školstva na Slovensku. Snahy boli už na začiatku 40 tých rokov minulého storočia, keď tieto snahy podporil aj dr. Martin Kvetko. K naplneniu prišlo až v roku 1949, keď snaha dr. Hovorku, Laca Novomeského, dr. Clementisa a iných vyústila v prijatie zákona o zriadení Vysokej školy veterinárskej v Košiciach. Následne prvé kroky pokračovali veľmi rýchlo. Prijímacie pohovory boli vykonané 30. septembra, zápis do prvého ročníka 3. októbra a slávnostné otvorenie školského roka 4. októbra a na druhý deň začala výučba. A dnes naša Univerzita

dosahuje veľmi dobré výsledky a je uznávaná i v zahraničí. Môžeme byť hrdí na to čo sa dosiahlo, a je jedno, za akého to bolo režimu.

V predchádzajúcom období hlavná veterinárna pozornosť a aj výučba sa orientovala na veľké hospodárske zvieratá. Dnes prevládajú hlavne malé zvieratá, kynológia, herpetológia a iné odbory. Aj štúdium veterinárnej medicíny je dnes prefeminizované.

Nákazová situácia u nás aj vo svete neustále núti k veľkej epizootologickej ostražitosťi a musíme byť pripravení na zvládnutia častokrát nových vzniknutých situácií. Skúsenosti nás seniorov z riešenia vážnych nákazových situácií v minulosti môžu byť vzorom pre terajších kolegov na všetkých stupňoch veterinárnej činnosti. Poukázal tiež na vhodnosť uplatňovania generačnej tradície veterinárnej praxe v rodine.

Vyslovil obdiv a uznanie mnohým našim seniorom za ich aktivitu, ktorú v pokročilom veku sú činní v rôznych smeroch vrátane prospechu veterinárneho stavu. Tu zdôraznil venovanie sa záslužnej práci hlavne v oblasti veterinárnej historiografie. Vyslovil vysoké uznanie dr. Ladislavovi Husárovi, ktorý má obrovský podiel na propagácii toho, čo veterinárna služby v minulosti vykonala a jeho práce zostanú trvalou hodnotou pre mnohé generácie.



MVDr. Juraj Salaj, PhD.

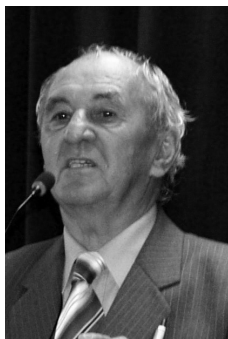
Vysoko vyzdvihol prácu organizátorov, že opäť pripravili na vysokej úrovni už štvrté stretnutie seniorov, ktoré sa stalo spoločenskou, kolegiálnou a stavovskou príležitosťou prežiť príjemné chvíle. Vzhľadom k tomu, ako stretnutia prebiehajú, aký je vysoký záujem seniorov, odporučil považovať o tom, či ich neorganizovať aj častejšie, napr. v trojročných cykloch.

„Priznám sa, že stretnutia seniorov veľmi prežívam. Je to príležitosť stretnúť sa navzájom a aj s predstaviteľmi našej univerzity. Prikladám tomu veľký význam najmä preto, že dochádza v našej spoločnosti k veľkému odcudzeniu ľudí navzájom. Dá sa proti tomu brániť alebo to aspoň zmierniť?“

Spája nás naša krásna profesia, ktorej sa venujeme väčšinu života – či už aktívne a neskôr aj pasívne. Sme spoločenstvo, ktoré vzniklo počas štúdia a neskôr, najmä pri odborných podujatiach, sa ďalej tvorilo a oživovalo. Ale čo potom? Nuž výborná príležitosť sú stretnutia seniorov. Päťročné intervaly sú príliš dlhé. Najmä v seniorskom veku, kedy samotu čoraz ťažšie znášame. Viem to z príbehu nášho ročníka /promócia 1964/. Po 4 rokoch – 1968 – sme prevzali „slávnostne“ doktorské diplomy. Pritom sme zistili, že 4 naši kolegovia sa už toho okamihu nedožili /končilo nás 64/ a to nás inšpirovalo, aby sme každých 5 rokov organizovali stretávky a to na Univerzite veterinárskeho lekárstva a spoločenskú časť na Inštitúte – „doškolováku“. Pravidelnosť sa zachovala. Keď sme postupne odchádzali do dôchodku všetci sme chceli v stretnutiach ďalej pokračovať, ale častejšie. Robíme každoročné stretnutia a partneri sú tiež vítaní. Významne to upevnilo a ďalej buduje naše spoločenstvo. Všetci – prostredníctvom „duchovného mosta“ – vieme všetko o všetkých.

Navrhujem, aby stretnutia seniorov boli každoročne a to pri príležitosti výročia našej Univerzity /február 1949/ alebo počas zlatých promócií. Bolo by to bez pozvánok, každý by si dátum pamätal, povinný finančný príspevok bude určený na občerstvenie a organizáciu. Doškolovák by to organizačne podporil.

Ak Vás to zaujme – premýšľajme a diskutujme o tom“.



MVDr. Jozef Blecha

Príhovor o voľnočasových aktivitách pripravil MVDr. Jozef Blecha

Chcem hovoriť o voľnočasových aktivitách seniorov, ale spomeniem túto činnosť i u mladších kolegov. Činnosť je veľmi zaujímavá, rôznorodá, cieľavedomá, zaoberá množstvo záľub a častokrát je vedená na vysokej profesionálnej úrovni. Mnohé sú venované len pre vlastné potešenie, ale veľa činností má význam aj s pohľadu historiografického. Netýkajú sa len širokých veterinárnych otázok, ale aj o udalostiach v iných oblastiach života a regiónu s trvalým odkazom pre budúce generácie.

O aké aktivity ide?

- športové - rôzneho druhu- beh, cyklistika, turistika a pod.
- sprievodcovské, horolezectvo, rezbárstvo, zberateľstvo a mnohé iné.

Najviac, najčastejšou a najdôležitejšou aktivitou sa javí literárna činnosť rôzneho zamerania. Mám na mysli len spisovateľstvo všeobecne, bez autorstva odborných kníh, článkov, skript, návodov a pod. súvisiacich s odbornou pedagogickou činnosťou.

Vôbec nemám všetko zdokumentované čo sa napísalo a kto to napísal.

Svojim príspevkom chcem len poukázať na potrebu komplexného zdokumentovania celej tejto širokej a veľmi zaujímavej činnosti a pochopiteľne snáď aj knižného spracovania.

Preto sa obraciam na Vás a širokú veterinárnu verejnosť a podanie informácií a budeme vďační za každý impulz, podnet, nasmerovanie, prípadne aj za konkrétne dôkazy.

Pri tejto príležitosti použijem slová nášho historiografického nestora Lacka Husára „aby nebolo neskoro“.

Spomeniem len to a tých, o ktorých ja viem osobne, bez bližšieho skúmania a dopytovania, len zo svojich vlastných vedomostí a pochopiteľne použil som i najmodernejší vyhľadávací spôsob - internet. Preto moje zistenia budú neúplné.

Z literárnej činnosti najviac zaujímajú spracovania rôznych zážitkov z veterinárnej praxe, historické udalosti, životopisy významných osobností veterinárstva a okolností s ním súvisiacich, príspevky na seminároch, konferenciách, sympóziách, aktívach a veľká časť uverejnená v odborných veterinárnych časopisoch, zborníkoch ale aj rôznych regionálnych periodikách alebo občasníkoch buď autorsky samostatne ale vo veľkej časti aj ako spoluautorstvo.

Nie je to literárna činnosť len písaná beletristicky alebo konštatčne, ale potešiteľná je i skutočnosť, že veľa kolegov máme aj v oblasti poézie a v mnohých prípadoch veľmi zaujímavej a cennej.

Spomeniem mená, na ktorých si pamätám a verím, že okrem týchto sa po Vašej alebo iných kolegov aktivite zoznam rozšíri a postupne sa nám podarí túto oblasť zdokumentovať. A čo je najhlavnejšie, že sa na to nájdú aj finančné prostriedky. Pomerne veľká časť diel vyšla v edícii „Historia medicinae veterinariae“ pri IVVL. Mnoho kolegov vydali svoje práce v iných edíciách a vydavateľstvách, ale aj vlastným nákladom (Molnár, Škoda).

Dovoľte mi spomenúť mená:

Dr. Ladislav Husár, Dr. Július Molnár, CSc., prof. Karol Fried, doc. Ján Jantošovič, CSc., Dr. Ján Feješ, Dr. Jozef Pokorný, prof. Marián Kozák, CSc., prof. Ján Pleva, DrSc., prof. Rudolf Cabadaj, PhD., prof. Andrej Bugarský, PhD., prof. František Lešník, DrSc. Dr. Štefan Márton, Dr. Rastislav Škoda, CSc., Dr. Pavol Bindas, Dr. Ján Fóthy, Dr. Milan Jeřábek, doc. Dušan Rajský, PhD., dr. Juraj Balaščík, CSc., Dr. Karol Michálek, Dr. Štefan Filo, CSc., a mnohí ako spoluautori väčším či menším podielom. Zvlášť chcem spomenúť mladšieho, ešte pracovne aktívneho kolegu dr. Pavla Fabiána, ktorého Jožko Pokorný nazval slovenským Heriotom- je autor kníh, cestopisov, scenárov filmov a samotných filmov.

Z poetikov spomeniem: Dr. Jozef Gmitter, CSc, Dr. Michal Breza, CSc., Dr. Tomáš Matúšák, Dr. Anton Krchňavý, Dr. Vojtech Lisák a asi aj iní.

Rád by som vedel o aktivitách v tomto smere o prítomných Dr. Laktišovi, CSc. dr. Hanulayovi a asi aj o iných prítomných. Preto sa ospravedlňujem, že som niekoho nespomenul, ale ako som povedal, len o tých o ktorých ja viem, kam siahajú moje vedomosti. Preto budem rád každej informácii a zvlášť o mladých kolegoch o ktorých nemám informácie vôbec. Chcem podotknúť, že si nerobím nárok na knižné spracovanie, nie som na to schopný, ale zhromažďovanie údajov bude tiež moja voľnočasová aktivita.



Účastníci stretnutia na recepcii v zrkadlovej sále



Otvorenie slávnostnej recepcie



Zaslúžený pohár po perfektnej príprave organizátorov podujatia - Dr. Blecha so spokojným úsmevom, Dr. Husár s dcérou - slávnostný prípitok



O chutné teplé i studené špeciality sa postarala firma VET BAR CATERING, s.r.o.



Dobré vítko navodilo atmosféru

Druhý deň stretnutia

Druhý deň stretnutia v posluchárni pavilónu morfológických disciplín na Univerzite veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach otvoril hlavný organizátor IV. stretnutia veterinárnych lekárov seniorov nad 70 rokov riaditeľ IVVL MVDr. Jozef Pokorný. Privítal zástupcov univerzity: prof. MVDr. Petra Reichela, CSc., predsedu Akademického senátu UVLF a MVDr. Martina Tomka, PhD., prorektora pre zahraničné štúdium a doktorandské štúdium, ktorý v zastúpení ospravedlnenej pani rektorky Dr. h. c. prof. MVDr. Jany Mojžišovej, PhD., predniesol nasledovný prejav.



Vážené kolegyně a kolegovia, dámy a páni, ctení hostia.

Som veľmi rád, že Vás dnes v mene vedenia Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach môžem privítať na našej alma mater. Je symbolické, že sa naša univerzita, spolu s ďalšími profesnými inštitúciami, spolupodieľa na organizácii a priebehu „IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov“ – podujatia, ktoré už má tradíciu, podujatia, na ktorom sa stretávajú kolegovia, ktorí v minulosti, ale ešte aj dnes mnoho desaťročí šíria a šíria dobré meno svojej alma mater ako doma, tak aj v zahraničí.

Stretnutia tohto druhu sú vždy aj príležitosťou rekapitulovať uplynulé obdobie. Dovoľte mi preto, aby som

Vás v skratke oboznámil, čím všetkým prešla univerzita po nástupe jej nového vedenia v roku 2015.

Situácia na našej univerzite nebola jednoduchá. Pred novým vedením univerzity stáli mimoriadne závažné výzvy, ktorých nezvládnutie by malo nepredstaviteľný dopad na osud našej univerzity. Negatívne by ovplyvnili jej postavenie v slovenskom i medzinárodnom vzdelávacom priestore, vnímanie univerzity verejnosťou, mali by dopad na zamestnanosť i počty študentov.

Bolo treba zvládnuť proces medzinárodnej evalvácie a akreditácie a obhájiť zaradenie medzi univerzitné vysoké školy v rámci procesu národnej komplexnej akreditácie. Bolo treba dokončiť veľké investičné akcie, na čo bolo potrebné zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov. Na zabezpečenie týchto úloh bolo nevyhnutné získať podporu celej akademickej obce, stimulovať a motivovať zamestnancov, naštartovať a znovu prebudiť záujem bojovať a nerezignovať. Dnes však už vieme, že sa to podarilo, a verím, že sa aj Vy dnes o tom presvedčíte, keď uvidíte aké výnimočné úspechy UVLF v Košiciach v ostatných dvoch rokoch dosiahla.

Ktoré to sú?

Takto pred rokom sme stáli pred opakovanou návštevou evalvačného tímu EAEVE a pripravovali sa na náročný proces medzinárodného hodnotenia.



Omladli sme... Cítíme sa ako pred rokmi v aule univerzity

Návšteva sa uskutočnila v septembri minulého roku a záverečné hodnotenie skupiny hodnotiteľov bolo jednoznačné – UVLF v Košiciach získala status approved and accredited. Je to historicky úspech. V rámci 96 členov EAEVE má v tejto chvíli takýto status len 13 z nich. Patria k nim také známe univerzity, ako sú univerzity vo Viedni, Londýne, Osle, Gente, Kodani, Helsinkách, Nantes, Budapešti, Bologni, Utrechte, Zürichu/Berne a Nottinghame. A minulý rok k nim pribudli aj Košice. Takže máme/máte byť na čo hrdí – naša spoločná alma mater (matka živiteľka) sa zaradila do prestížneho klubu schválených a akreditovaných inštitúcií poskytujúcich vyššie veterinárne vzdelávanie v Európe. Naša univerzita týmto nielenže obhájila svoje miesto v medzinárodnom vzdelávacom priestore, ale posunula sa na úplne inú úroveň, ako bola doteraz, čo sa odzrkadlilo aj v zvolení rektorky univerzity Dr. h. c. prof. MVDr. Jany Mojžišovej, PhD. za auditora a následne aj člena Výkonného výboru tejto medzinárodnej asociácie.

Minuloročná jeseň sa niesla v znamení ďalších hodnotiacich procesov. V novembri sa nám podarilo uspieť v súťaži Národná cena za kvalitu, kde sme získali ocenenie za zlepšenie výkonnosti. Aby toho nebolo málo, čakal nás ešte ďalší mimoriadne významný proces. Po zaslaní správy o prijatých opatreniach na Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky nás v decembri navštívila pracovná skupina Akreditačnej komisie, ktorá konštatovala, že UVLF v Košiciach poskytuje kvalitný výchovno-vzdelávací proces a tomu zodpovedajúcu úroveň vedy a výskumu. Následne nám vo februári 2017 bolo

doručené rozhodnutie ministra školstva o tom, že UVLF v Košiciach zostáva univerzitnou vysokou školou a obhájila svoje zaradenie k výskumným univerzitám.

Vo februári sme za obrovského záujmu verejnosti, politikov i médií otvárali novú Univerzitnú veterinárnu nemocnicu ako súčasť vedeckého parku Medipark. Jej výstavba začala v roku 2015 a v neuveriteľne krátkom čase sa podarilo stavbu nielen dokončiť, ale aj vybaviť špičkovým prístrojovým vybavením. Preinvestovaných bolo 8,1 milióna eur, z toho výdavky na realizáciu stavby dosiahli výšku 3,8 milióna eur a náklady na zdravotnícku technológiu, informačné a komunikačné technológie, zariadenie a vybavenie dosiahli výšku 4,3 milióna eur. Nemocnica od marca slúži verejnosti 24 hodín denne a poskytuje študentom možnosť získavať praktické zručnosti a klinické skúsenosti.

V uplynulých rokoch univerzita z vlastných zdrojov investovala nemálo finančných prostriedkov do rôznych opráv a rekonštrukčných prác. Opravili sa cvičebne a posluchárne, priestory chodieb, toaliet, spŕch, laboratórií i technického zázemia. Postupne sa rekonštruujú študentské domovy a revitalizuje sa celý areál univerzity. Jednou z najväčších investícií prebiehajúcich v súčasnosti je rekonštrukcia jazdeckej haly na jazdeckom areáli v sume prevyšujúcej štvrt milióna eur. Značné finančné prostriedky boli vyčlenené aj na opravu starých striech pavilónov, ktorých ukončenie je plánované do konca tohto roka a výška prostriedkov bude predstavovať sumu prevyšujúcu 400 tisíc eur. Nedávno ukončená verejná súťaž dáva nádej, že od prvého štvrťroka budúceho roka sa preinvestuje takmer pol milióna eur na opravu všetkých výťahov na študentských domovoch, v chemickom i farmaceutickom pavilóne.

Zmeny v našom areáli sú jednoznačne viditeľné. Ocenili ich aj naši bývalí absolventi pri príležitosti osláv 25. výročia začatia výučby v študijnom programe všeobecné veterinárske lekárstvo v anglickom jazyku, na ktoré prišli naši absolventi z celého sveta. Všetci, ktorí sme mali príležitosť sa s nimi stretnúť, potešili ich obdiv, rešpekt a pozitívny vzťah k alma mater. Najčastejšie sme počuli, ako sa škola zmenila, kam sa posunula a tiež ľútosť, že to tak nebolo, keď študovali oni. Aj takýmto spôsobom šírimo dobré meno univerzity v zahraničí.

Vzdelávacia inštitúcia, akou UVLF v Košiciach je, je živý organizmus. Ak má fungovať ako celok, všetky časti tohto celku musia byť v symbióze a musia sa vedieť prispôbiť meniacemu sa vonkajšiemu prostrediu. Srdcom i duchom takéhoto organizmu sú ľudia – zamestnanci a študenti. Preto sa vedenie UVLF v Košiciach v uplynulom roku snažilo zlepšiť pracovné podmienky ako zamestnancov univerzity, tak aj študijné podmienky našich študentov.

Na poli vedy a výskumu sme sa v minulom akademickom roku výrazne zviditeľnili. Bolo to vďaka úspechu nášho dlhoročného vedecko-výskumného pracovníka prof. Ing. Štefana Vilčeka, DrSc., ktorý získal prestížnu Cenu za vedu a techniku v kategórii celoživotné zásluhy v oblasti vedy a techniky a bol tiež ocenený za vedeckú prácu Plaketou primátora mesta Košice. S radosťou sme prijali tiež rozhodnutie Akreditačnej komisie o schválení špičkového tímu pod názvom Lactovir, ktorý na našej univerzite bude vedený práve prof. Vilčekom. Špičkový tím z našej univerzity bol vybraný po prvýkrát.



V areáli univerzity pred novou Univerzitnou veterinárnou nemocnicou

Aj niekoľko mladých vedcov našej univerzity dosahuje dobré výsledky, čo sa v poslednom období prejavilo oceneniami z vonkajšieho vedeckého prostredia pre MVDr. Tomáša Csanka, PhD., MVDr. Ľuboša Korytára, PhD., a MVDr. Vieru Schwarzbacherovú, PhD.

Uznania sa dostalo aj emeritnému profesorovi našej univerzity – prof. MVDr. Imrichovi Maračekovi, DrSc., ktorému bola udelená Cena mesta Košice pri príležitosti životného jubilea 75 rokov, za jeho viac ako štyridaťročnú propagáciu filatelie obyvateľom a návštevníkom mesta Košice.

Úspešní sme boli v súťaži o Cenu za transfer technológií na Slovensku 2016, kde v kategórii Inovácia s najväčším potenciálom pre uplatnenie v praxi zvíťazila inovácia Probiotický prípravok stabilizovaný na alginite, ktorej autorkami sú doc. MVDr. Radomíra Nemcová, PhD., a MVDr. Eva Styková, PhD.

V uplynulom období sme boli aktívni pri získavaní patentov. Univerzita podala na Úrade priemyselného vlastníctva SR tri patentové prihlášky a jednu prihlášku úžitkového vzoru.

Vedenie univerzity venuje veľkú pozornosť názorom, vnímaniu systému riadenia, spokojnosti s pracovnými podmienkami a kvalite vyučovacieho procesu. Spätnú väzbu získava pomocou dotazníkov spokojnosti, a poskytujú ju ako zamestnanci, tak aj študenti.

Ludský potenciál je na našej univerzite veľký. V súčasnosti na univerzite pracuje 608 zamestnancov, z toho je 218 vysokoškolských učiteľov, 40 výskumných pracovníkov, 199 THP a 151 pracovníkov na robotníckych pozíciách.

Univerzita sa v súčasnosti v rámci svojej organizačnej štruktúry člení na 14 katedrií, 5 kliník a 3 účelové zariadenia (Jazdecký areál, Účelové zariadenie pre chov a choroby zvier, rýb a včiel v Rozhanovciach a Školský poľnohospodársky podnik v Zemplínskej Teplici). Zároveň zastrešuje 10 študentských klubov (Flóra klub, Aqua Terra klub, Kynologický klub, Klub poľovníckej kynológie, Kynologický klub DARCO, Chovateľský klub, Klub sokoliarstva a rehabilitácie dravcov, Mineralogický klub, Klub chovateľov malých cicavcov a exotických vtákov, Včelársky klub), ako aj študentskú organizáciu IVSA Slovakia (Medzinárodná asociácia veterinárnych študentov).

Výučba na univerzite sa realizuje v študijných programoch:

Na prvom stupni vysokoškolského vzdelávania

študijný program *kynológia*

študijný program *bezpečnosť krmív a potravín*

študijný program *vzťah človek – zvier a jeho využitie v canisterapii a hipoterapii*

študijný program *náuka o živočíchoch (Animal Science)* v anglickom jazyku

Na spojenom prvom a druhom stupni vysokoškolského vzdelávania

študijný program *všeobecné veterinárske lekárstvo* v slovenskom

a anglickom jazyku

študijný program *hygiena potravín*

študijný program *farmácia*

Na druhom stupni vysokoškolského vzdelávania

študijný program *trh a kvalita potravín*

Na treťom stupni vysokoškolského vzdelávania



Pozorne počúvame výklad prof. MVDr. A. Trbolovej, PhD. o činnosti veterinárnej nemocnice

Sme hrdí, že naša univerzita sa aj v konkurenčnom prostredí vysokých škôl stále teší záujmu domácich i zahraničných študentov. V akademickom roku 2017/2018 sa na štúdium zapísalo **1836 študentov**, (z toho 673 na ŠP VVL, 89 na ŠP HP, 481 na ŠP farmácia a 103 na ŠP kynológia (DF 79, ExF 24), 50 na ŠP Canhip (DF 44, ExF 6), 34 na ŠP BKA, 44 na ŠP TaKP), **246 zahraničných študentov** (do 1. ročníka 6-ročného GVM programu sa zapísalo 16 nových študentov, do 4-ročného post BSc. 14 študentov) **a 112 doktorandov** (z toho 78 interných a 34 externých; v 1. ročníku je to 28 doktorandov, z toho 21 interných a 7 externých).

Vážení prítomní,

s takýmto personálnym zabezpečením, dostatočným počtom študentov a tvorivých pracovníkov má UVLF v Košiciach potenciál a záväzok patriť medzi špičkové vzdelávacie a výskumné inštitúcie ako v domácom, tak aj v medzinárodnom vzdelávacom priestore.

Vedenie univerzity pripravuje plán dlhodobého rozvoja univerzity na roky 2018–2023. Tento kľúčový materiál, stanoví smer, ktorým sa naša univerzita bude v nasledujúcom období uberať, definuje naše možnosti, určuje priority, hlavné strategické ciele a spôsoby ich naplnenia. Bez ohľadu na to, aký kvalitný a obsažný materiál to bude, zostane iba dokumentom na papieri, pokiaľ nenájde podporu u všetkých zainteresovaných a nestretnie sa s ochotou tieto ciele naplňovať.

Vážené dámy, vážení páni,

dovoľte mi zaželať Vám pevné zdravie a veľa úspechov v osobnom živote.

Ďakujem za pozornosť!



Potom v obrazovej prezentácii doplnenej vecným komentárom **prof. MVDr. Martin Zibrín, PhD.** prítomným pripomenul prvú generáciu našich profesorov Vysokej školy veterinárskej – teda tých, ktorí nám prednášali, skúšali nás, prípadne mali s nami aj praktické cvičenia. Ticho počas vystúpenia svedčilo o záujme účastníkov. Určite sme si všetci v duchu pripomenuli svoje osobné spomienky na každého z nich. Krásne pripomenutie našej mladosti. Srdečná vďaka Martin.

Podobne, no možno s ešte väčším záujmom sme si vypočuli prezentáciu a najmä komentár **doc. MVDr. Zuzany Kosteckej, PhD.** na tému „Rozvoj veterinárnej medicíny vďaka osobnostiam vedy na filatelistickom základe“. Viac menej na každého veľikána medicíny sme si v rámci premietania spomenuli z čias našich štúdií. Kedy, ako, za akých okolností a čo všetko museli urobiť kým dospeli ku svojim jedinečným poznaniam a objavom,



bolo nielen pripomenutím, no i rozšírením obzoru našich vedomostí. Vynikajúce sprítomnenie minulosti, z ktorej aj dnes ako stav žijeme a čerpáme inšpiráciu. Gratulácie, poďakovania, slová uznania i odporúčenia využiť prezentáciu v pedagogickom procese po ukončení tejto časti programu hovoria za všetko.

Po tradičnom fotografovaní pri koňovi „Ardovi“ sa účastníci presunuli ku novovybudovanému pavilónu s označením „Veterinárna nemocnica univerzity“, v ktorej sa nachádza „Klinika malých zvierat“. Vedúca prof. MVDr. Alexandra Trbolová, PhD. stručne informovala o rozsahu poskytovanej diagnostickej, terapeutickej, preventívnej a konzultačnej činnosti pre psy a mačky v oblasti chirurgie, ortopédie, vnútorných chorôb a reprodukcie. Účastníci si prezreli všetky priestory. Každý sa zdržal a diskutoval s ochotnými pracovníkmi v prevádzkových priestoroch podľa svojho záujmu. Nové, zariadené, moderné priestory oprávňujúce majiteľov „pacientov miláčikov“ konštatovať – takéto priestory by sme mali všade mať aj pre nás ľudí.

Prorektor pre klinickú činnosť a styk s praxou doc. MVDr. Oskar Nagy, PhD. informoval o ešte nie celkom ukončenej prestavbe ustajňovacích priestorov na klinickú činnosť pre hospodárske zvieratá. Prestavané podľa súčasných požiadaviek sú priestory pre malé prežuvavce, ošipané, teľatá a hovädzí dobytok



Pri soche koňa Arda, symbolizujúceho ušľachtilosť veterinárskej profesie

a aj kone. Pôvodná operačná sála pôrodnictva a gynekológie je v prestavbe na operačnú sálu spĺňajúcu nároky na operácie veľkých zvierat najmä koní. Podstatnú investičnú súčasť – automatický polohovateľný operačný stôl – dostali nedávno. I po ukončení súčasnej prestavby univerzita počíta s úpravami a dopĺňaním moderného zariadenia ku ďalšiemu skvalitňovaniu procesu vzdelávania.

Poďakovanie patrí všetkým pracovníkom univerzity, ktorí účastníkom priblížili jej súčasnosť.

Naplánovaný program druhého dňa stretnutia potom ešte pokračoval na IVVL obedom. Na vynikajúcom guláši sa každý do chuti zasýtil v celkovej príjemnej atmosfére. Bývalí internátni alebo privátni spolubývajúci, „krúžkari“ z čias štúdia, či spolupracovníci (možno i desaťročia aktívnej činnosti) podľa miesta pôsobenia alebo odborného zamerania, ktorí si v minulosti medzi sebou vytvorili neviditeľné no o to silnejšie putá vzájomného porozumenia teraz sedeli spolu prežívajúc posledné chvíle IV. stretnutia seniorov .

Potom nasledovalo už len pobalenie si svojich vecí a chvíľa lúčenia. Stisky rúk, želanie všetkého dobrého no najmä zdravia, aby sme mohli byť prítomní na ďalšom tak trochu jubilejnom V. Stretnutí veterinárnych lekárov seniorov nad 70 rokov.

Organizátori stretnutia a všetci zainteresovaní pred, počas i po stretnutí s uspokojením prijali slová vďaky a uznania. Najvyššie ocenenie prišlo od účastníkov všetkých doterajších stretnutí – toto bolo najlepšie, najvydarenejšie, stretli sme sa všetci ako veterinárny stav.



Spomienok na štúdium a spoločné zážitky bolo v areáli univerzity neúrekom

Zoznam účastníkov IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov podľa krajov

Na 4. celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov bolo poslaných takmer 500 pozvánok. Do 15. augusta (v niektorých prípadoch aj niečo neskôr - čo sme akceptovali) sa prihlásilo takmer 200 účastníkov - veterinárnych lekárov aj so sprievodom.

Keby sme sa chceli držať zásady pozvať všetkých veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov, tak by sme museli poslať okolo 600 pozvánok, možno že i viac. A to nepočítame veterinárnych lekárov, ktorí študovali popri zamestnaní.

V priebehu, hlavne septembra, sa niekoľko prihlásených kolegov odhlásilo, vo väčšine prípadoch zo zdravotných dôvodov.

Na stretnutí bolo prítomných 152 účastníkov, z toho 141 veterinárnych lekárov a 11 sprevádzajúcich osôb.

Banskobystrický kraj

1. MVDr. Dušan Antalík, Nová Ves, okr. Poltár
2. doc. MVDr., Ing. Norbert Beňuška, PhD. Banská Bystrica
3. MVDr. Milan Černík, Žiar nad Hronom
4. MVDr. Ján Džugas, Banská Štiavnica
5. MVDr. Dezider Góra, Hontianske Nemce, okr. Krupina
6. MVDr. Marián Jausch, Nová Baňa, okr. Žarnovica
7. MVDr. Pavel Kanka, Žiar nad Hronom
8. MVDr. Lubica Kaňuščáková, Zvolen
9. MVDr. Dagmar Koutná, Lučenec
10. MVDr. Lubomír Králik, Krupina
11. MVDr. Milan Krokavec, Ratková, okr. Revúca
12. MVDr. Ján Mihály, Lesenice, okr. Veľký Krtíš
13. MVDr. Milan Oravský, Lučenec
14. MVDr. Vladimír Paulíny, Banská Bystrica
15. MVDr. Ján Pinka, Brezno
16. MVDr. Jaroslav Pluhař, Ožďany, okr. Rimavská Sobota
17. MVDr. Mária Vojsová, Lučenec
18. MVDr. Milan Vojs, Lučenec

Bratislavský kraj

19. MVDr. Ivan Babík, Bratislava
20. MVDr. Jozef Blecha, Bratislava
21. MVDr. Kamil Boleček, Kráľová pri Senci, okr. Senec
22. MVDr. Juraj Cenker, Bratislava
23. MVDr. Pavel Dobrocký, Bratislava
24. MVDr. Július Feješ, CSc., Chorvátsky Grob, okr. Pezinok
25. MVDr. Jozef Hojsík, Bratislava
26. MVDr. Mikuláš Hritz, Bratislava
27. doc. MVDr. Jozef Kubinec, PhD, Bratislava
28. MVDr. Eduard Morvay, Bratislava
29. MVDr. Stanislav Polakovič, Bratislava
30. MVDr. Jaroslav Rovenský, Modra, okr. Pezinok
31. MVDr. Jaroslav Vician, Bratislava

Košický kraj

32. MVDr. Juraj Balaščák, CSc., Krásnohorské Podhradie, okr. Rožňava
33. doc. MVDr. Jozef Balun, CSc., Košice
34. MVDr. Zora Borošková, CSc., Košice
35. prof. MVDr. et JUDr. Andrej Bugarský, PhD., Košice
36. Dr.h.c., prof. MVDr. Rudolf Cabadaj, PhD., Košice
37. MVDr. Daniela Cabadajová, Košice
38. MVDr. Viliam Donič, Košice
39. MVDr. Klára Doničová, Košice
40. prof. MVDr. Pavol Dubinský, DrSc., Rozhanovce, okr. Košice
41. doc. MVDr. Juraj Halagan, PhD., Košice
42. MVDr. Jaroslav Halás, Rozhanovce, okr. Košice
43. MVDr. Ján Holovský, Košice
44. MVDr. Ladislav Husár, Dobšiná, okr. Rožňava
45. MVDr. Ján Choma, PhD., Košice
46. MVDr. Mária Ivanová, Košice
47. doc. MVDr. Judita Jantošovičová, CSc., Košice
48. prof. MVDr. Juraj Kačmárik, PhD., Košice
49. prof. MVDr. Jozef Kočiš, CSc., Košice
50. MVDr. Jolana Kočišová, CSc., Košice
51. MVDr. Ján Kolesár, Košice
52. prof. MVDr. Jaroslav Konrád, CSc., Košice
53. MVDr. Ján Korman, Michalovce

54. MVDr. Ing. Peter Kucharský, Sokoľ, okr. Košice
55. doc. MVDr. Ján Lehocký, CSc., Košice
56. MVDr. Andrej Lobo, Trebišov
57. Dr.h.c. prof. MVDr. Dušan Magic, PhD., Košice
58. MVDr. Emeše Maková, Košice
59. MVDr. Zuzana Makóová, PhD., Košice
60. MVDr. Emil Matejzel, Rožňava
61. MVDr. Ján Maukš, Tornaľa, okr. Rimavská Sobota
62. prof. MVDr. Pavol Mesároš, PhD., Košice
63. MVDr. Konštantín, Molčany, Michalovce
64. plk.v.v. MVDr. Borislav Murár, Košice
65. MVDr. Helene Muzyčenkova, Košice
66. doc. MVDr. Pavel Petrik, PhD., Košice
67. prof. MVDr. Viera Rajtová, DrSc., Košice
68. MVDr. Michal Smaržík, Trebišov
69. plk v.v. MVDr. Vladimír Sobota, CSc., Rozhanovce, okr. Košice
70. MVDr. Michal Szántó, Košice
71. prof. MVDr. Václav Šutiak, PhD. a.l.s. Košice
72. doc. MVDr. Emil Švický, PhD., Košice
73. prof. MVDr. Štefan Švrček, CSc., Košice
74. MVDr. Karol Till, Košice
75. doc. MVDr. Milan Trávníček, PhD., Košice
76. MVDr. Miroslav Vološin, Michalovce
77. MVDr. Imrich Zelenák, DrSc., Košice
78. prof. MVDr. Martin Zibrín, PhD., Košice
79. MVDr. Július Ziman, Štútnik, okr. Rožňava
80. MVDr. Juraj Žilla, Košice

Nitriansky kraj

81. MVDr. Jozef Bartko, CSc., Vráble, okr. Nitra
82. MVDr. Imrich Blaško, Nové Zámky
83. MVDr. Marta Blašková, Nové Zámky
84. MVDr. Ján Dojčan, Nové Zámky
86. MVDr. Ivan Godál, Nitra
86. MVDr. Vladimír Hansko, Levice
87. MVDr. Milan Jeřábek, Bajč, okr. Komárno
88. MVDr. Milan Kajan, Lipová, okr. Nové Zámky
89. MVDr. Bohdan Kamiňský, Nitra
90. MVDr. Ľudovít Kopcsányi, Levice

91. MVDr. Tibor Kraščenich, Nitra
92. MVDr. Alexander Nagy, Štúrovo, okr. Nové Zámky
93. MVDr. Edmund Potocký, Nové Zámky
94. MVDr. Jozef Snopek, Topoľčany
95. MVDr. Ivan Synak, Štúrovo, okr. Nové Zámky
96. MVDr. Aurélia Synaková, Štúrovo, okr. Nové Zámky
97. MVDr. Leopold Vilimek, Nitra

Prešovský kraj

98. MVDr. Dušan Antolík, Bardejov
99. MVDr. Štefan Fekete, Prešov
100. MVDr. Gabriela Fülöppová, Poprad
101. MVDr. Mikuláš Kokinda, Humenné
102. MVDr. Zuzana Koziaková, Sabinov
103. MVDr. Mikuláš Kunec, Snina
104. prof. MVDr. Ivan Mikula, DrSc., Prešov
105. MVDr. Ján Paštéka, Kežmarok
106. MVDr. Jozef Pitoňák, Spišská Stará Ves
107. MVDr. Ladislav Sciranka, Prešov
108. MVDr. Eva Sklenková, Kežmarok
109. MVDr. Marcel Šarišský, Bardejov
110. MVDr. Jozef Šimko, Vranov nad Topľou
111. MVDr. Eva Tomčanová, Prešov
112. MVDr. Blažena Zíková, Kežmarok

Trenčiansky kraj

113. MVDr. Pavel Adam, Trenčín
114. MVDr. Július Balej, Trenčín
115. MVDr. Jaroslav Haťapka, Horné Vestenice, okr. Prievidza
116. MVDr. Paula Krčíková, Bojnice, okr. Prievidza
117. MVDr. Magdaléna Reháková, Trenčín

Trnavský kraj

118. MVDr. Milan Franko, Hlohovec
119. MVDr. Pavol Gašpar, Senica
120. MVDr. Július Hakszer, Jelka, okr. Galanta
121. MVDr. Jozef Kašuba, Galanta

122. MVDr. Alojz Smolinský, Orechová Potôň, okr. Dunajská Streda
123. MVDr. Ľudovít Šarmír, Trnava
124. MVDr. Viliam Takács, Horné Saliby, okr. Galanta

Žilinský kraj

125. MVDr. Ján Chrenko, Turany, okr. Martin
126. MVDr. Martin Krajčí, Trstené, okr. Liptovský Mikuláš
127. MVDr. Blanka Krčíková, Martin
128. MVDr. Jozef Laktiš, CSc., Martin
129. MVDr. Štefan Pukáč, Námestovo
130. MVDr. Rudolf Podoba, Ružomberok
131. MVDr. Ján Uhrín, Dolný Kubín
132. MVDr. Milan Žiaran, Liptovský Mikuláš
133. MVDr. Danka Žiaranová, Liptovský Mikuláš

Štatutári spoluorganizátorov

134. MVDr. Tibor Brauner, prezident Komory veterinárnych lekárov SR
135. Dr.h.c.prof. MVDr. Jana Mojžišová, PhD., rektorka UVLF v Košiciach
136. MVDr. Jozef Pokorný, riaditeľ IVVL

Účastníci zo zahraničia

137. prof. MVDr. Oto Dobšínský, DrSc., Praha, ČR
138. MVDr. Juraj Hajšel, Praha, ČR
139. MVDr. Ivan Kontšek, Kanada
140. MVDr. Jiří Košťál, Ostrava, ČR
141. MVDr. Ivan Seidl, Švajčiarsko

Sprevádzajúci

142. doc. Ing. Jolana Beňušková, PhD., Banská Bystrica
143. prom.ped. Viola Dobrocká, Bratislava
144. Anna Dojčanová, Nové Zámky
145. Mária Franková, Hlohovec
146. ing. Magdaléna Gergöová, Štúrovo, okr. Nové Zámky
147. Mária Godálová, Nitra
148. Mgr. Štefánia Husárová, Dobšiná, okr. Rožňava
149. Marta Oravská, Lučenec

150. Klára Pinková, Brezno
151. Janka Pukáčová, Námestovo
152. Kamila Rovenská, Modra, okr. Pezinok

Prítomní seniori nad 80 rokov

80 rokov

1. MVDr. Viliam Donič
2. MVDr. Ján Chrenko
3. MVDr. Dagmar Koutná
4. MVDr. Marcel Šarišský
5. MVDr. Miroslav Vološin

81 rokov

6. doc. MVDr. Ján Lehocký, CSc.
7. MVDr. Alexander Nagy

82 rokov

8. MVDr. Ján Dojčan
9. prof. MVDr. Viera Rajtová, DrSc.

83 rokov

10. MVDr. Jozef Hojsík
11. MVDr. Ľubomír Králik
12. prof. MVDr. Štefan Švrček, CSc.

84 rokov

13. MVDr. Stanislav Polakovič

85 rokov

14. MVDr. Pavel Dobrocký
15. MVDr. Milan Jeřábek
16. MVDr. Štefan Márton
17. MVDr. Milan Žiaran

86 rokov

18. MVDr. Milan Černík
19. prof. MVDr. Oto Dobšínský, DrSc.
20. prof. MVDr. Jaroslav Konrád, CSc.

87 rokov

21. MVDr. Ladislav Sciranka,
22. MVDr. Michal Smaržík

88 rokov

23. MVDr. Ivan Kontšek

89 rokov

24. prof. MVDr. Jozef Kočiš, CSc.

90 rokov

25. MVDr. Ladislav Husár
26. MVDr. Ján Pinka

92 rokov

27. doc. MVDr. Jozef Balun, CSc.

94 rokov

28. MVDr. Jozef Laktiš, CSc.
29. MVDr. Karol Till

Na prvom stretnutí sa zúčastnilo 9 seniorov nad 80 rokov, na druhom 26, na treťom 38 a na štvrtom 29.



Myslbekova socha koňa Arda navodila u mnohých účastníkov výmenu odborných skúseností z odboru hypológie

Pamätný list

IV. celosloňtne stretnutie
veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov
v dňoch 5. a 6. októbra 2017
v Košiciach



Egidius van der Bije a Georg Haeffliger, Košice, medietima, 1617

Vážení kolegovia, vážený kolegi!

„Pursura laborum tucitque senectutis amicit“ (Ondúso, Čas hľadí a rý nepozorovateľne starnutie. Od prvého stretnutia veterinárnych lekárov, seniorov nad 70 rokov v roku 2002 uplynulo 15 rokov a my sme znáznaďovali 15 rokov starí. Pomeňujúci zmys sa zdá, že rýchlomier starnutie sa krúti rýchlejšie, ako časomera prirodzeného plynuhu času v kalendári. Predstaviteľ nemocného osvetlenia (C. H. Irchenberg sa o starnutí vyjadril nasledovne: „Né, nerobi ďaleko rýchlšie starnúť, ako stále možnáke na to, že zostane“).

Takorvne, už IV. celosloňtne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov prebehlo do hrdí- rie a sláva sa státnuľn výškeho stupňa. Čuaz, vidľachšie sa prelína do kúpeľne demanzácie prýbej nej spolupatričnosti, starostkej súdržnosti, vlastnomernej a seniornej hrdosti zo spoločnej prosperičnosti veterinárneho lekárstva. Ne-iba aktívnych, ale i seniorov nad 70 rokov.

Organizátořom stretnutia je opäť Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov za porciepácie Univerzity veterinárskeho lekářtva a farmácie v Košiciach, Komory veterinárnych lekářov SR a Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR.

Program stretnutia sme koncipovali na základe troch tém, ktorých naplňovaním podstatu rezonuje aj v súčasnosti. Jednou z tém je historická odakosť, resp. obľúbené, hrdé nado nepriatoma, či priatoma súvisosť s veterinárnym lekářstvom na Slovensku, vplyv na jeho vývoj a odhľad zďakovaním. Druhá téma sa zaoberá praktickými glosami. Nářadného programu otřvneho starnutia, rýže prezentácie viednej polibky a pohľady vo rýžbu k seniorom. Zaujímavým tematickým okřadom sú vzťahovosť aktivity veterinárnych lekářov seniorov. To, že táto nevedená a zaořvňovaná aktivita kľasne v oblasti literárnej činnosti rýžneho deňu má hrdobu realizácie viedť, akorát ľahko, už 23 publikácií (v rýžduľch IVVI) vo veľkej rýždi Hľadia medzi nosu veterinároře. Je to výjimečnej prýže, ktorú zachováva výrazomí dedičstvo z rýžných obkati veteri- nářného žitva nepozabedeľ, gravitácie a priatoma hľadia.

Účrednej rýždiľ Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky, akřadu Univerzity veterinárskeho lekářtva a farmácie v Košiciach a prezident Komory veterinárnych lekářov Slovenskej republiky. Vnř vyjadřujú vďaka a uznanie za vsta rýžduľnú svadnútu a zodpovednú prácu, za vyslaď prýžosťomíľtu a celomnosť, za nářadu a vsta rýžduľnú hrdobuľ, za slovassúľu eľbu pri výhose vstaľduľého posadnu veterinárneho lekářu na rýžduľných prýžosťosťoch, na prýžoch dľadného rýžduľného napřevodňu slovenskeho veterinárstva.

Organizáciou výbor IV. celosloňtneho stretnutia veterinárnych lekářov – seniorov zedľ viedľým lekář- níkom prýže zřitvny, prýžneme a zřuplupňe zřitřky, výřvornme aktivného, optimistického, prýžduľského a slovassúľého, rokovareľného viedľasa a šľasťuľ nářaduľ do svojích domovov.

Do rýžduľna na V. stretnutí.

MUDr. Jozef Pokorný, riaditeľ IVVI,
predsedu organizáčního výboru stretnutia



Mária Hladáková

Merané časom

Merané nadiľným tlakom
uplynúľého času.

Co nám prýžesla?

Niekomu hřvřivé farby na paľetu,

inámu farby šerovsila.

Ale z jedých i druhých obrázov
hľaduľ na nás žľvol,
tak ako šiel.

A je tu slovo.

To ľaľko skľasné ľadské slovo.

Moľže byť poslom ľasby.

ale i zmaru.

Bezrdideľ i dľľania.

Viery, že keby na saľ nebolu,

z hrdieľho sľieľho popola

vzľetlie nakoniec ľeňix, vľák ohnivaľ,

symbol žľvola.

Nesmrľeľný.

A je tu hľeľ brezu.

Vľe, komu vľeľ svoje semiačka.

I. celosloňtne stretnutie
veterinárnych lekářov
– seniorov nad 70 rokov,
Košice, 20. – 21.6.2002



II. celosloňtne stretnutie
veterinárnych lekářov
– seniorov nad 70 rokov,
Košice, 27. – 28.9.2017



III. celosloňtne stretnutie
veterinárnych lekářov
– seniorov nad 70 rokov,
Košice, 11. – 12.10.2012





Na čo (resp. na ktorú) asi spomínajú emeritní rektori, profesori Cabadaj a Magic



Aj manželky seniorov sa cítili veľmi dobre



Z poézie seniora MVDr. Tomáša Matišáka

Vyznanie seniora

*Dnes je sviatočná idyla,
seniorské stretnutie,
nuž postoj sviatočná chvíľa.
Čas na milé slovo, zažiť niečo milé,
čo dušu pohladí.*

*Pozdraviť všetkých, s ktorými sa stretneme radi.
Dobrych ľudí, priateľov, kolegov
mať vždy po boku, na každom kroku.*

*Prijmite pozdrav, pranie,
nech splní stretnutie
každé očakávanie.*

*Čas na zamyslenie, na spomienky krásne, milé,
za vytvorené dielo vzdať úctu, hold, poďakovanie
za spoluprežité krásne chvíle.*

*Zaželať všetko dobré, čo život v jeseni môže dať,
keď rôčky s nostalgiou za mladosťou došli do jesene,
potešenie zo života mať.*

*Pribudlo aj množstvo životných skúseností,
rok čo rok, nezabudnuteľných príbehov, krásnych spomienok.
Mladosť, čo krásne niekedy bolo, odletela kdesi.
Jeseň života, neznáma budúcnosť, neistota desí.*

*Dnes sa tu stretávame za sviatočným stolom,
každý s milým slovom.
To vyčarí milé spomienky,
vracanie do mladosti čas,
s nádejou, že sa stretneme niekedy zas.
Kolegovia, spolupracovníci, priatelia,
ale dnes sme ako rodina,*

na spoluprežité roky
každý z nás s úctou, vďakou spomína.

Na dobré medziľudské vzťahy,
nezištnú pomoc, keď bolo treba, porozumenie.
Boli to krásne chvíle
s láskavým slovom, všetko milé.

Dnes každý s priáním, pohody, zhody plný dom,
v kruhu najbližších šťastne prežiť jeseň života v ňom.

Nádej nám nikto nevezme,
stále ju máme,
ani v ťažkých chvíľach ju nestrácame.
Úsmev, jasavé očka detí, vnúčať,
ako jagavé svetlá hviezd,
nič krajšieho niet.
Pomáhajú ľarchu jesene života,
ľahšie niesť.

Radosť z úspechov detí, vnúčať nás hreje,
bez toho jeseň života krajšia nie je.
V záhradách rozkvitnuté stromy, plody, kvety,
voňavé ruže, ľalie, margaréty.

Čakáme na čo najviac príležitostí,
tešiť sa z úspechov rodiny, vnúčať, detí,
odovzdať svoje životné skúsenosti.

Aj na budúce stretnutie tešíme sa ešte,
aj keď jeseň života prináša rok čo rok
ťažšie putovanie po trnistej života ceste.

V jeseni života, to všetko nám dodáva veľa sily.
Aj za to, že sme ešte tu sa poďakujeme.
Hoc nás ľarcha rokov trápi, duši,
prežité roky, v kruhu najbližších
sú balzamom na duši.

Len ten čas mĺkami letí,
ani sme sa nenazdali,
a už 70 beží.
Už sme babičky, kmeti,
užívame si úspechy vnúčať, detí.

Generácia seniorov vytvorila dielo,
s ohlasmi aj z cudziny.
Boli to roky plodné, tvorivé,
obety aj ťažkej driny.

Zanechala svoj nezmazateľný rukopis,
naplnila svoje poslanie.
Vedela, čo národ srdce, dušu tiaži, duši,
čo urobiť musí.
Plnila svoje povinnosti, naplnila jeho pranie.

Čo k tomu bolo ešte treba.
Mier, zdravie, prácu, vzdelanie,
pokoj v duši, v tele,
obživu, mlieko, mäso, chleba.

Boli sme aj pri tom,
keď učila, odovzdávala svoje vedomosti, skúsenosti svetu.
Tešíme sa z toho všetkého,
kým sme ešte tu.

Mnohé chvíle v prešlom žití,
niekedy boli aj ťažké ako jarmo.
V našich dušiach, srdciach každý cíti
naplnenie zmyslu života, roky tvorivé, plodné.
Nežili sme darmo.

Odmena?
Keď Pán dobrotivý
obdarí nás v jeseni života,
dostatkom zdravia, sily.

Pocítiť spoločenské uznanie,
úctu k šedinám, vráskam, veku,

*k tomu ľudskosť, rešpekt.
Najcennejšia odplata, dar, najkrajší kvet,
pomáhajú tiaže jesene života ľahšie niesť.*

*Takým je aj ušľachtilý počín
zorganizovať stretnutie seniorov
Inštitútom vzdelávania veterinárnych lekárov
v spolupráci Štátnej veterinárnej správy,
Univerzity veterinárnej medicíny, farmácie,
Komory veterinárnych lekárov.*

*Organizátori týmto počínom vyjadrujú nám seniorom
vdáku, spoločenské uznanie,
úctu, rešpekt.
Nič krajšieho, dojímavého niet.*

*Za podiel pri ochrane zdravia zvierat, ľudí,
pri výrobe kvalitných, zdravotne nezávadných potravín.
Za vytváranie pozitívneho obrazu
vysokej úrovne veterinárnej medicíny,
v ďalších činnostiach doma i v zahraničí.*

*My seniori sme dojatí z Vášho konania,
máme krásne hrejivé pocity,
odplaty, zadosťučinenia.*

*V tejto slávnostnej chvíli vyslovujeme
veľkú vdáku, úctu za ušľachtilé konanie.
Právom Vám patrí vysoké odborné, spoločenské uznanie.*

*Vážení organizátori.
Do ďalších rokov prajeme Vám
veľa zdravia, šťastia, spokojnosti,
tešiť sa z úspechov v práci, zo života, v rodine,
čo najviac príležitostí.*

*Stretnutie.
Nuž postoj sviatočná, dojímavá chvíľa,
seniorská idyla.
Odpočín si celé hodiny,*

*aspoň kým si štrngneme, pripijeme,
na zdravie seniorov, všetkých, veterinárnej rodiny.*

Ad revidendum.

*Tešíme sa na budúce stretnutie, vedzte,
že zažijeme opäť krásne, dojímavé chvíle ešte.*

*Prípitok, nech je všetkým na úžitok.
Čaša prvá seniorov zdraví,
za vytvorené dielo zaslúžia si aj vavrín slávy.*

*Pozdvihnime čašu druhú,
aby účastníci stretnutia
mali zdravia, porozumenia dosť.
V kruhu najbližších, v práci, v rodine,
nech stále vládne zhoda, pohoda, radosť.*

*V živote je šťastím s rozumnými ľuďmi
spolupracovať, nažívať.*

*V jeseni života, keď zmysel života bol naplnený,
každý deň niečo bolí,
kalich utrpenia často preplnený,
máme na niečo krásne spomínať.
Na dobrých, rozumných ľudí
aj na stretnutí spomínať.*

*Nezabúdajme na kolegyne, kolegov, priateľov,
čo nás predišli v nenávratné diale.
V spomienkach, v úcte ostávajú s nimi stále.*

*Na koniec znie z našich hrdiel
ako na jar spev škvránkov krdeľ.*

*Živíó, živíó, živíó, mnoga leta živíó.
Ad multos annos.*

*Prajeme z úprimného srdca, vrele, všetkým zdravie, pokoj v duši, v tele.
Tomáš Matišák s rodinou.*

Súčasťou podujatia bola aj prezentácia posterov v priestoroch IVVL:

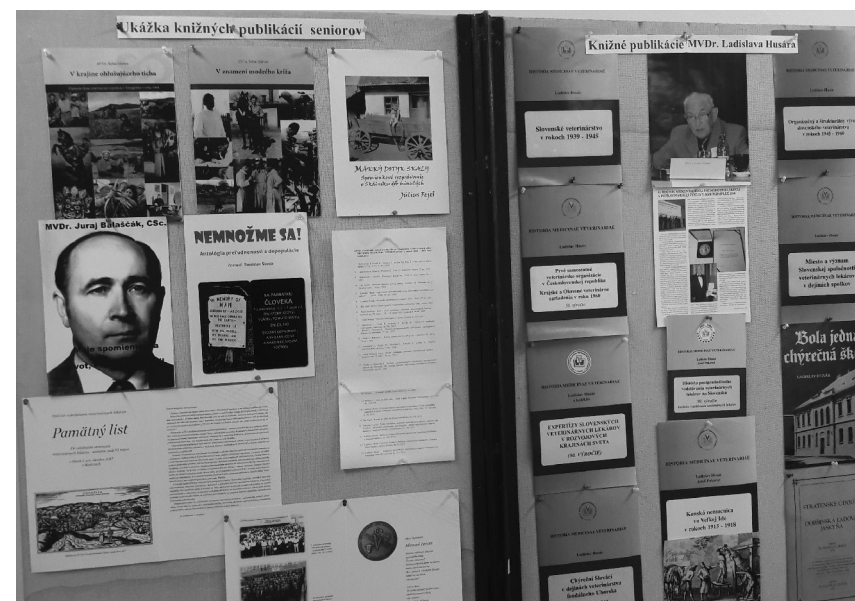
1. Od ministerstva orby po oblasťnú veterinárnu správu v Bratislave
Nagyová A., Saladiová D., Pleva J., Pokorný J.
2. Publikačná činnosť jubilanta MVDr. Ladislava Husára
Blecha J., Pokorný J., Choma J.
3. Ukážka z publikačnej tvorby veterinárnych lekárov – seniorov
(poézia, próza, literatúra faktu)
Choma J., Pokorný J., Blecha J.
4. Z činnosti Komisie histórie veterinárnej medicíny pri IVVL
Choma J., Blecha J., Pokorný J.
5. Spomienky na tri stretnutia seniorov vo fotografii
Pokorný J., Blecha J., Choma J.



Vystavené posterý zaujali



Kolegovia - MVDr. J. Vician a MVDr. S. Polakovič v družnej debáte pri prehliadke posterov z mnohostrannej záujmovej činnosti IVVL





Ďakujeme, že ste prišli, dovidenia o 5 rokov



Seniorčky boli ozdobou stretnutia, tvorili 14 percent auditória

Podakovanie

Organizačný výbor IV. celoštátneho stretnutia veterinárnych lekárov - seniorov nad 70 rokov, konaného dňa 5. a 6. októbra 2017 úprimne ďakuje za finančný príspevok primátorovi mesta Košice pánovi Richardovi Rašimu.

Sponzorské dary poskytli:

Regionálna veterinárna a potravinová správa v Bardejove, Galante, Nitre a Starej Lubovni, Účelové zariadenie UVLF pre chov a choroby zvier, rýb a včiel v Rozhanovciach, BIOVETA SK, spol. s r.o., MVDr. Juraj Salaj, PhD.

Za všestrannú pomoc na prospech úspešného zvládnutia podujatia ďakujeme kolektívu zamestnancov IVVL v Košiciach a za vynikajúce gastronomické služby firme VET BAR CATERING s.r.o., MVDr. J. Hrubovčáka.

MVDr. Jozef Pokorný, riaditeľ IVVL

Das vierte ganzstaatliche Treffen der slowakischen Tierärzte - Senioren über 70 Jahre alt in Košice

Das Tierärztliche postgraduale Bildungsinstitut (TPB) hat in Zusammenarbeit mit der Universität der Veterinärmedizin und Pharmazie in Košice (UVM) sowie der Kammer der Tierärzte der Slowakischen Republik (KT) ein Treffen der Tierärzte – Senioren im Alter von über 70 Jahre – organisiert. Es sollte den Dank und Anerkennung den Senioren für ihr Lebenswerk an der Entwicklung der slowakischen Veterinärmedizin zum Ausdruck bringen. Es war schon das I V. ganzstaatliche Treffen der Senioren mit internationaler Beteiligung.

Es dauerte traditionell zwei Tage und wurde in dem Gebäude im Areal der TPB in Košice abgehalten.

An der Veranstaltung präsentierten sich insgesamt 152 Personen inklusive 11 Begleitpersonen und drei Organisatoren. Fünf Teilnehmer kamen aus dem Ausland. Erfreulich war die Teilnahme von 24 Senioren über 80 Jahre und von 5 über 90 Jahre alt.

Das Programm des Treffens fokuzierte sich auf 4 Hauptthemen, die in seinem Vorwort der Direktor des TPB Dr. Jozef Pokorný nannte und in seiner Adresse „Wie weiter mit unseren Treffen?“ Dr. Ladislav Husár betonte.

Der erste Themenkreis war dem 25-jährigen Jubiläum der Entstehung der selbstständigen freien Slowakischen Republik gewidmet, der zweite dem 300. Jubiläum der Geburt der österreichisch-ungarischen Kaiserin Maria Theresia, sowie ihren Verdiensten bei der Gründung der tierärztlichen Hochschulen in Wien, Budapest, Brno und Košice. Eine würdevolle Erinnerung bekam das 200 jährige Jubiläum der Geburt von J. M. Hurban, Kodifizierer der slowakischen Schriftsprache im 19. Jahrhundert.

Den wesentlichen Teil seiner Ansprache widmete Dr. Husár der Erfüllung des Nationalprogramms des aktiven Alterns und der Pflege der Senioren. Er erwähnte die Notwendigkeit der Ausarbeitung dieses Dokuments für Einheiten und Institutionen, die von Staatlichen Veterinär und Lebensmittelverwaltung der Slowakischen Republik (SVL) geleitet und gemanagt werden. Er erinnerte an die Notwendigkeit einer wesentlichen Änderung der Organisation, Finanzierung, Innovation und des Programms der zukünftigen Treffen, deren Trend der Nützlichkeit jedes 5. Jahr steigt.

Die Verhandlungen der Senioren ehrten mit persönlicher Anwesenheit und Ansprache die Frau Rektorin der UVLF in Košice Dr. h. c. prof. MVDr. Jana Mojžišová, sowie PhD. und MVDr. Tibor Brauner, Präsident des KT. Mit schriftlichem Grusswort präsentierte sich Ing. Jan Lipiansky, Präsident des Vereins der slowakischen Rentner.

Im Programm waren schriftliche und persönliche Grussadressen, sowie Äusserungen der Dankbarkeit den Organisatoren des Treffens, das in Erfüllung des Nationalprogramms des aktiven Alterns im Zuständigkeitsbereich des Landwirtschaftsministeriums und SVL einmalig ist. Mit Grussadressen meldeten sich zu Wort weitere 5 Senioren.

In der Generaldebatte hörte man 7 grundlegende Anregungen und Vorschläge, die sich mit der Zukunft der Treffen, dem finanziellen Ausgleich der Rentenreste der Altrentner und der Entwicklung der freizeithlichen Aktivitäten der Senioren beschäftigten.

Besonders schätzten die Teilnehmer des Treffens die Ansprache des ausländischen Gastes, prof. MVDr. Oto Dobšínský, DrSc. aus Prag, der trotz seines hohen Alters (86 Jahre) an allen bisherigen Treffen teilnahm. Er dankte den Veranstaltern für die Organisation und Gastfreundschaft und wünschte Erfolg bei weiteren Treffen und besonders beim aktiven Zutritt zum Programm des aktiven Alterns. Er äusserte höchste Dankbarkeit und Wertschätzung der UVLF, die ihn erzogen hat, sowie zu seinem Mutterland Gemer und der Slowakei.

Namentlich beteiligten sich an der Diskussion doc. MVDr. Jozef Kubinec, PhD., MVDr. Štefan Márton, MVDr. Juraj Balaščák, CSc., MVDr. Juraj Feješ, CSc., prof. MVDr. JUDr. Andrej Bugarský, PhD., doc. MVDr. Ing. Norbert Michal Beňuška, PhD., MVDr. Milan Jeřábek, MVDr. Juraj Salaj, PhD., und MVDr. Jozef Blecha. Die Mehrzahl der Autoren präsentierte Vorschau aus ihren frischen literarischen und poetischen Werken.

In die Pause der Debatte passte sehr gut die künstlerische Einlage des slowakischen Opernsängers Jaroslav Dvorský, der einige Arien aus berühmten Weltoperen sang, begleitet am Klavier von Júlia Grejtáková.

Es folgte gemeinsames Photographieren, Besuch des Museums, Besichtigung der Panele, Eintragungen in die Kronik usw.

In den Abendstunden fand in dem Spiegelsaal der TPB die traditionelle Rezeption mit reichen Erfrischungen statt, begleitet durch freundschaftliche und kollegiale Erinnerungen an gemeinsame Erlebnisse aus aktiverem Leben in der Vergangenheit.

Am zweiten Tag des Treffens war im Programm der Besuch des Universitäts-Areals. Der Prorektor für Auslandsstudium MVDr. Martin Tomko, PhD., hiess die Gäste willkommen und in seiner Ansprache teilte ihnen mit, dass die Universität im Rahmen der internationalen Bewertung den status approved and accredited erworben hat. **und** dass sie eine Forschungs-Universität bleibt. Der Stolz der Universität ist das neugebaute Universitäts-Veterinär-Krankenhaus, Bestandteil des wissenschaftlichen Mediparks. Er hob die signifikant hohe Bewertung der Pedagogen der Universität in der Vergangenheit hervor und informierte die Senioren **über** die dreistufige Kategorisation des Hochschulstudiums. Im akademischen Jahr 2017-2018 studieren an der UVM 1836 Studenten, davon 246 Ausländer. Ausserdem sprach er **über** weitere Organisations- und Struktur-Veränderungen im Verlaufe der letzten 5 Jahre.

Prof. Martin Zibrín, PhD, zeigte in seiner Bilderreihe die erste Generation der Professoren der tierärztlichen Hochschule **Košice**, also derer, die den heutigen Senioren Vorträge und praktische Übungen hielten und sie prüften.

Doz. MVDr. Zuzana Kostecká, PhD., zeigte in ihrer Präsentation die Persönlichkeiten der Veterinärmedizin in der Philatelie.

Nach dem traditionellem Photographieren bei dem Pferd Ardo folgte der Besuch des neuen Pavillons des tierärztlichen Universitäts-Krankenhauses, wo die Prof. MVDr. Alexandra Trbolová die Interessenten über **den** Ausmass der diagnostischen, therapeutischen, preventiven und Konsultationstätigkeit für kleine Haustiere informierte.

Prorektor für klinische Tätigkeit und Kontakt mit der Praxis, doz. MVDr. Oskar Nagy, PhD, zeigte den Anwesenden die Räumlichkeiten in dem Neubau für klinische Tätigkeit und Chirurgie, die den höchsten Ansprüchen an moderne Kliniken entsprechen.

Nach Ablauf des zweitägigen Programms des Treffens fand noch gemeinsames Mittagessen im Speisesaal des TPB statt und man trennte sich mit dem Versprechen des Wiedesehens nach 5 Jahren.

IV. national meeting of veterinary surgeons over 70 years old seniors

The Institute of Education of Veterinary Surgeons (IEVS) in cooperation with the University of Veterinary Medicine and Pharmacy in Košice and the Chamber of Veterinary Surgeons of the Slovak Republic, in an effort to express their appreciation and acknowledgment to veterinary surgeons for their lifetime share in the development of Slovak veterinary medicine, organized IV. national meeting of veterinary surgeons over 70, with international participation.

The meeting was traditionally two-day, held on 5 and 6 October 2017 in the IEVS building and in the premises of the UVMP in Košice.

The meeting was attended by 152 people, including 11 accompanying persons and three representatives of the organizers. Five participants were from abroad. Participation of 24 senior citizens over 80 and five over 90 was pleasurable.

The agenda of the meeting was focused on 4 main themes, which were highlighted by the Director of IEVS Dr. Jozef Pokorný and emphasized by Dr. Ladislav Husár in his speech "How to continue in the meetings".

The first thematic sphere was dedicated to the 25th anniversary of the establishment of the independent Slovak Republic, the 300th anniversary of the birth of the Austro-Hungarian empress Maria Theresia, her merits to the establishment of veterinary universities in Vienna, Budapest, Brno and Košice. A dignified memory was also dedicated to the 200th birth anniversary of J.M. Hurban, a codifier of the Slovak literary language.

Essential part of Dr. Husár's speech was given to fulfilling of the National Program for Active Aging and Seniors Care. He pointed out the need to develop this document for the departments and institutions managed by the State Veterinary and Food Administration of the Slovak Republic. He also pointed to the need for a fundamental change in organization, funding, and program innovation of future meetings, and that the trend of their beneficial effect, organizing them every 5 years, is growing.

The meeting of seniors honoured with their personal participation and speeches Rector of the UVLF in Košice, Dr. h. c. prof. MVDr. Jana Mojžišová, PhD. and MVDr. Tibor Brauner, president of the Chamber of Veterinary Surgeons of the SR. Written greetings were presented by Ing. Ján Lipiansky, Chairman of the Union of Retirees in Slovakia. The program continued with written

and personal performances, greetings as well as expressions of thanks and satisfaction to the organizers of the event, which is unique in fulfilment of the National Program for Active Aging, within the scope of the branch and State Veterinary and Food Administration competence.

5 other seniors except of above mentioned sent greetings or performed their speeches personally. Seven cardinal and very stimulating comments and suggestions concerning the future of meetings, the need for solutions and the financial settlement of pension hold-over of so called “Old-pensioners”, the need and the development of seniors’ spare-time activities, with presentations of several randomly selected “free-time” activities from different sectors of social life were heard in the general debate .

Participants particularly appreciated the performance of a foreign participant, prof. MVDr. Oto Dobšínský, Dr. Sc. from Prague, who, despite his advanced age (86 years old), attended all four meetings. Prof. Dobšínský thanked organizers for the organization and hospitality, wished the successful continuation in the programme of meetings and in dynamic approach to the Programme of Active Aging of Seniors. He expressed his thanks and respect to the UVLF, that brought him up, he expressed his love for his native Gemer region and Slovakia.

Namely Doc. MVDr. Jozef Kubinec, PhD., MVDr. Štefan Márton, MVDr. Juraj Balaščák, CSc., MVDr. Juraj Feješ, CSc., Prof. MVDr. Mgr. Andrej Bugarský, PhD., Doc. MVDr. Ing. Norbert Michal Beňuška, PhD., MVDr. Milan Jeřábek, MVDr. Juraj Salaj, PhD. and MVDr. Jozef Blecha performed in the debate. Most of them also presented extracts of their fresh literary and poetic works.

Slovak opera singer Jaroslav Dvorský, accompanied by the keyboardist Júlia Grejtáková, sang a few arias of world-famous operas, in the cultural and artistic programme.

It was followed by making common photography, a museum tour and panel documentation, chronicle entry, and so on.

In the evening, a traditional reception with refreshment took place in the IEVS Mirror Hall, with the continuation of friendly and collegiate memories of shared experiences of active working in the past.

The second day of the meeting program continued, under the direction of

the UVLF in Košice, by a visit to the university campus, where the vice-rector for the foreign study MVDr. Martin Tomko, PhD. welcomed them, and in his speech he informed the present guests that the university received an approved and accredited status in the international assessment and that it remains a school institution enrolled into research universities. The pride of the university is also the newly-built University Veterinary Hospital, which is a part of the Science Park - Medipark. He highlighted the prestigious awards of university teachers in the past and informed seniors about the categorization of three-level university education. He stated that 1836 students study at the UVLF in Košice in the academic year 2017-2018 including 246 foreign students. He also informed about other organizational and structural changes that have taken place over the last 5 years.

Prof. Martin Zibrín, PhD., reminded in his picture presentation the first generation of professors of the Veterinary College - who gave lectures, practicals or examined present seniors. Doc. MVDr. Zuzana Kostecká, PhD. in her presentation highlighted the share of veterinary medicine specialists on philatelic basis and their promotion in the scope of spare-time activity.

After the traditional shooting with the horse “Ardo”, the participants moved to the newly-built pavilion of the University Veterinary Hospital, where prof. MVDr. Alexandra Trbolová, PhD., Informed about the extent of the provided diagnostic, therapeutic preventive and consulting activities for small domestic animals in various branches of veterinary medicine.

Vice-Rector for clinical activity and practice Doc. MVDr. Oskar Nagy, PhD. showed the participants premises in the process of construction for clinical activity, surgery, new operating theatres, meeting all the modern requirements of the modern clinics. The programme continued with the tour around the whole campus of the University. Participants appreciated the willingness and helpfulness of management staff and they expressed the words of recognition and thanks addressed mainly to the university administration.

After completion the two-day meeting programme, the participants met at a common lunch in the IEVS dining room, and they were leaving with the promise to meet again in 5 year time.

**Inštitút vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach
vydal vo svojej edícii HISTORIA MEDICINAE
VETERINARIAE v rokoch 2000 – 2018 tieto publikácie:**

1. Jantošovič J., Fried K., Pokorný J., Kozák M., Filo Š.: *Prof. MUDr. Pavol Adámi (1736 -1814)*, str. 35, 2000
2. Jantošovič J., Fried K., Pokorný J.: *Prof. Dr. František Hutýra*, str. 27, 2000
3. Jantošovič J., Fried K., Pokorný J., Kozák M.: *Prof. Dr. Jozef Marek*, str. 30, 2000
4. Feješ J.: *História tlmenia zrebčej nákazy (duriny) na Slovensku po 2. svetovej vojne*, str. 6, 2000
5. Husár L.: *Organizačný a štrukturálny vývoj slovenského veterinárstva v rokoch 1945 – 1960*, str. 141, 2000
6. Husár L.: *Slovenské veterinárstvo v rokoch 1939 – 1945*, str.177, 2001
7. Feješ J.: *MVDr. Pavol Opluštil, magistrátny veterinárny radca*, str.44, 2002
8. Pokorný J. a kol.: *Prvé celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov 20. – 21. júna 2002 v Košiciach*, str. 44, 2002
9. Molnár J.: *História veterinárstva okresu Trnava*, str.325, 2002
10. Jantošovič J., Fried K., Pokorný J., Kozák M.: *Významné osobnosti veterinárskej medicíny*, str.108, 2004
11. Husár L., Pokorný J., *História postgraduálneho vzdelávania veterinárnych lekárov na Slovensku*, str. 177, 2005
12. Husár L., Pokorný J.: *Konská nemocnica vo Veľkej Ide v rokoch 1915 – 1918*, str.28, 2006
13. Jantošovič J., Kozák M., Slosiarik J., Pokorný J., Vrabec V.: *História veterinárskeho školstva*, str.34, 2006
14. Pokorný J. a kol.: *Druhé celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov*, str. 48, 2007
15. Husár L., Pokorný J.: *História postgraduálneho vzdelávania veterinárnych lekárov na Slovensku, 50. výročie Inštitútu vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach*, str.202, 2008
16. Molnár J.: *Alexander Kotlán, život a dielo*, str. 47,2008
17. Molnár J.: *Veda na dlhé trate..., život a dielo Františka Nižňanského, 1911-1967* str. 200,208
18. Husár L. : *Prvé samostatné veterinárske organizácie v Československej republike Krajské a Okresné veterinárne zariadenia v roku 1960, 50. Výročie*, str.76, 2010
19. Feješ J.: *Veselo aj vážne zo života zverolekára*, str.100, 2010
20. Pokorný J. a kol.: *Tretie celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov- seniorov nad 70 rokov, Slovenská veterinárska historiografia , podiel veterinárnych lekárov - seniorov, na jej spracovaní a publikovaní*, str. 68, 2012
21. Husár L.: *Miesto a význam Slovenskej spoločnosti veterinárnych lekárov v dejinách spolkov*, str.160, 2013
22. Husár L.: *Chýreční Slováci v dejinách veterinárstva feudálneho Uhorska.Peter Madáč z Veľkej Polomy*, str.60, 2013
23. Husár L.: *Expertízy slovenských veterinárnych lekárov v rozvojových krajinách sveta (50. výročie)*, str. 313, 2015
24. Pokorný J. a kol.: *Štvrté celoštátne stretnutie veterinárnych lekárov – seniorov nad 70 rokov*, str. 90, 2018

Uvedené publikácie si môžete objednať na adrese:

**IVVL
Cesta pod Hradovou 13/a
041 77 Košice**

ivvl@ivvl.sk



MVDr. M. Čiernik, prof. MVDr. O.Dobšinský, Dr.Sc., prof. MVDr. Ľ. Kočíš, CSc., MVDr. P. Dobrocký, MVDr. Ľ. Hojsík, MVDr. L. Králik, MVDr. I. Kontšek



Posledné korektúry publikácie zo stretnutia u MVDr. L. Husára 1.3.2018